

Europeiska unionens officiella tidning

L 244

Svensk utgåva

Lagstiftning

fyrtonionde årgången

7 september 2006

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

- ★ **Rådets förordning (EG) nr 1322/2006 av den 1 september 2006 om ändring av förordning (EG) nr 1470/2001 om införande av en preliminär antidumpningstull på import av integrerade elektroniska kompaktlysrör (CFL-i) med ursprung i Folkrepubliken Kina** 1

Kommissionens förordning (EG) nr 1323/2006 av den 6 september 2006 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 6

II Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk

Kommissionen

2006/598/EG:

- ★ **Kommissionens beslut av den 16 mars 2005 om det statliga stöd som den italienska regionen Lazio planerar att genomföra för att minska utsläppen av växthusgaser** [delgivet med nr K(2005) 587] ⁽¹⁾ 8

2006/599/EG:

- ★ **Kommissionens beslut av den 6 april 2005 om den stödordning som Italien planerar att genomföra i form av lånegarantier till förmån för varvsindustrin** [delgivet med nr K(2005) 844] ⁽¹⁾ 17

2006/600/EG:

- ★ **Kommissionens beslut av den 4 september 2006 om fastställande av en klassindelning för vissa byggprodukters prestanda vid utvändigt brandpåverkan när det gäller dubbelsidigt metallklädda sandwichpaneler för tak** [delgivet med nr K(2006) 3883] ⁽¹⁾ 24

2006/601/EG:

- ★ **Kommissionens beslut av den 5 september 2006 om nödåtgärder avseende den icke-godkända genetiskt modifierade organismen "LL RICE 601" i risprodukter** [delgivet med nr K(2006) 3932] ⁽¹⁾ 27

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES.

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1322/2006

av den 1 september 2006

om ändring av förordning (EG) nr 1470/2001 om införande av en preliminär antidumpningstull på import av integrerade elektroniska kompaktlysrör (CFL-i) med ursprung i Folkrepubliken Kina

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾ (nedan kallad "grundförordningen"), särskilt artikel 11.3,

med beaktande av det förslag som kommissionen lagt fram efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE**1.1 Gällande åtgärder**

- (1) Genom förordning (EG) nr 1470/2001 ⁽²⁾ (nedan kallad "den ursprungliga förordningen") införde rådet slutgiltiga antidumpningstullar på mellan 0 % och 66,1 % på import av integrerade elektroniska kompaktlysrör ("CFL-i") med ursprung i Folkrepubliken Kina. Den undersökning som ledde till att tullarna infördes kallas nedan "den ursprungliga undersökningen".
- (2) Genom förordning (EG) nr 866/2005 ⁽³⁾, till följd av en undersökning enligt artikel 13 i grundförordningen, utvidgade rådet de slutgiltiga antidumpningsåtgärder som införts genom den ursprungliga förordningen till att omfatta import av samma produkt som avsänts från Socialistiska republiken Vietnam, Islamiska republiken Pakistan och Republiken Filippinerna.

⁽¹⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2117/2005 (EUT L 340, 23.12.2005, s. 17).

⁽²⁾ EGT L 195, 19.7.2001, s. 8.

⁽³⁾ EUT L 145, 9.6.2005, s. 1.

1.2 Begäran om interimsoversyn

- (3) Den 3 augusti 2004 tog kommissionen emot en begäran enligt artikel 11.3 i förordning (EG) nr 384/96, begränsad till att gälla en undersökning om produktomfattningen. Begäran lämnades in av Steca Batterieladesysteme und Präzisionselektronik GmbH, en importör av integrerade elektroniska kompaktlysrör ("CFL-i") som tillverkats i Folkrepubliken Kina ("sökanden"). Sökanden importerade integrerade elektroniska kompaktlysrör för likström ("DC-CFL-i"). Sökanden hävdade att dessa lampor inte har samma grundläggande tekniska och fysiska egenskaper som lampor för växelström ("AC-CFL-i") och att de har olika tillämpning och slutanvändning. Vidare gjorde sökanden gällande att bara AC-CFL-i skulle omfattas av de gällande antidumpningstullarna, för bara dessa ingick i den ursprungliga undersökningen. Följaktligen hävdade sökanden att DC-CFL-i uttryckligen skulle undantas från antidumpningstullen och att definitionen av den berörda produkten i den ursprungliga förordningen skulle ändras i enlighet med detta. Sökanden begärde också att ett uteslutande av DC-CFL-i från produktomfattningen skulle få retroaktiv verkan.

1.3 Inledande

- (4) Sedan kommissionen, efter samråd med rådgivande kommittén, hade fastställt att det fanns tillräcklig bevisning, meddelade den genom ett tillkännagivande (nedan kallat "tillkännagivandet om inledande") som offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽⁴⁾ att en partiell interimsoversyn skulle inledas enligt artikel 11.3 i grundförordningen, och begränsas till att gälla en undersökning om produktomfattningen.

1.4 Undersökning

- (5) Kommissionen underrättade officiellt myndigheterna Folkrepubliken Kina, tillverkarna/exportörerna i Folkrepubliken Kina, importörerna i gemenskapen som den visste var berörda, tillverkarna i gemenskapen samt deras intresseorganisationer om inledandet av undersökningen. Berörda parter gavs möjlighet att inom den tidsfrist som angivits i tillkännagivandet om inledande skriftligen lämna synpunkter och begära att bli hörda.

⁽⁴⁾ EUT C 301, 7.12.2004, s. 2.

- (6) Kommissionen begärde från de parter som den visste var berörda och från alla andra företag som gett sig till känna inom de tidsfrister som angivits i tillkännagivandet om inledande grundläggande uppgifter om total omsättning, försäljningsvärde och försäljningsvolym i Europeiska gemenskapen, produktionskapacitet, faktisk tillverkning, det totala värdet och den totala volymen av importen av CFL-i och av enbart DC-CFL-i. Kommissionen inhämtade och kontrollerade alla uppgifter som ansågs nödvändiga för en bedömning av huruvida de gällande åtgärdernas omfattning behöver ändras.
- (7) Fem tillverkare/exportörer i Folkrepubliken Kina, en gemenskapstillverkare, en importör som är närstående en tillverkare/exportör i Folkrepubliken Kina och elva icke-närstående importörer i gemenskapen samarbetade i undersökningen i fråga och lämnade in de grundläggande uppgifter som nämns i skäl 6 ovan.

1.5 Undersökningsperiod

- (8) Undersökningsperioden omfattade perioden från och med den 1 november 2003 till och med den 31 oktober 2004 (nedan kallad "undersökningsperioden").

1.6 Information till parterna

- (9) Alla berörda parter underrättades om de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för de slutsatser man kommit fram till. Enligt artikel 20.5 i grundförordningen gavs parterna tillfälle att inom en viss tid lämna synpunkter efter det att denna information lämnats ut.
- (10) Parternas muntliga och skriftliga synpunkter togs under övervägande och när det var befogat ändrades undersökningsresultaten i enlighet med dessa synpunkter.

2. BERÖRD PRODUKT

- (11) Den berörda produkten, såsom den definieras i artikel 1 i den ursprungliga förordningen är integrerade elektroniska kompaktlysrör, CFL-i, som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 8539 31 90. Integrerade elektroniska kompaktlysrör är elektroniska kompakta gasurladdningslampor (lysrör), med ett eller flera glaströr och med samtliga belysningsselement och elektroniska komponenter fästade vid eller integrerade i lampsockeln. Såsom anges i skäl 11 i förordning (EG) nr 255/2001 av den 7 februari 2001 om införande av en preliminär antidumpningstull på import av integrerade elektroniska kompaktlysrör med ursprung i Folkrepubliken Kina⁽¹⁾ (nedan kallad "förordningen om preliminär tull") och som bekräftas i undersökningsresultaten i den ursprungliga förordningen, är den berörda produkten avsedd att ersätta normala glödlampor och passar i samma lampfattningar som glödlamporna.

- (12) Medan man under den ursprungliga undersökningen grupperade de olika produkttyperna efter bland annat livslängd, wattal och typ av kolv, undersöktes inte skillnaderna i inspanning och frågan togs inte heller upp av någon berörd part under den ursprungliga undersökningen.

3. RESULTAT AV UNDERSÖKNINGEN

3.1 Metod

- (13) För att kunna bedöma om DC-CFL-i och AC-CFL-i skulle anses som en enda produkt eller två olika produkter, undersökte man om DC-CFL-i och AC-CFL-i hade samma grundläggande fysiska, kemiska och tekniska egenskaper och slutanvändning. För detta bedömde man också utbytbarhet och konkurrens mellan de två produkterna.

3.2 Fysiska och tekniska grundläggande egenskaper

- (14) Alla integrerade elektroniska kompaktlysrör består av två huvudsakliga delar: ett (eller flera) gasurladdningsrör och ett elektroniskt förkopplingsdon. I princip förser det elektroniska förkopplingsdonet gasurladdningsröret med elektroner. Elektronerna aktiverar gasen som avger energi i form av ljus.
- (15) Inspanningen för DC-CFL-i och AC-CFL-i är emellertid olika, dvs. AC-CFL-i fungerar med växelström, medan DC-CFL-i fungerar med likström. Till följd av detta måste de elektroniska förkopplingsdonen som används i DC-CFL-i ha andra komponenter än de som används i AC-CFL-i, eftersom de måste fylla olika funktioner, nämligen att transformera likströmmen till växelström så att ljus kan produceras.
- (16) Gemenskapsindustrin hävdade att i den ursprungliga undersökningen ansågs produkten i det jämförbara landet (Mexiko) som en likadan produkt, även om de CFL-i-produkter som tillverkades i det landet var avsedda för lägre spänning. AC-CFL-i som används i lågspänningssystem bör därför anses som samma produkt som DC-CFL-i. Man bör emellertid lägga märke till att fastän spänningssystemet i Mexiko var annorlunda än det i gemenskapen, fungerade både de CFL-i-produkter som tillverkats i Mexiko och de som tillverkats i gemenskapen med växelström. Båda hade exakt samma funktion, nämligen att ersätta normala glödlampor på de respektive marknaderna.
- (17) I denna översyn är skillnaden mellan de två typerna av lampor inte bara spänningen såsom i det ovan nämnda fallet med de mexikanska lamporna, utan också strukturen på den strömförsörjning som används av DC-CFL-i och AC-CFL-i, som kräver användning av olika komponenter och därför medför olika tekniska egenskaper för varje typ.

⁽¹⁾ EGT L 38, 8.2.2001, s. 8.

3.3 Grundläggande slutanvändning och utbytbart

- (18) Såsom nämns i skäl 11, är den berörda produkten enligt den ursprungliga undersökningen avsedd att ersätta normala glödlampor.
- (19) Grundat på uppgifter som lämnats in av gemenskapsindustrin och de kinesiska exporterande tillverkarna, utgör gemenskapsmarknadens totala förbrukning av DC-CFL-i mindre än 2 % av den totala förbrukningen av CFL-i. Det följer av detta att AC-CFL-i är den mest importerade och använda typen av CFL-i på gemenskapsmarknaden, dvs. nästan 100 % av den totala importen och gemenskapens försäljning är AC-CFL-i.
- (20) AC-CFL-i är således avsedda att ersätta de vanligaste glödlamporna och passar i samma lampfattningar som dessa glödlampor. Eftersom DC-CFL-i inte har samma inspänning, producerar de inte ljus om de används i samma lampfattningar som de vanliga glödlamporna. I det omvända fallet, dvs. om AC-CFL-i skruvas in i en lampfattning som försörjs med likström, produceras det heller inte något ljus. Följaktligen krävs det likström för att DC-CFL-i skall ge ljus och växelström för att AC-CFL-i skall ge ljus.
- (21) Vidare används AC-CFL-i på de områden som räknas upp i skäl 110 i förordningen om preliminär tull, dvs. privata hushåll, industrier och ett stort antal handels- och tjänsteföretag såsom affärer och restauranger, medan DC-CFL-i bara ytterst sällan används på dessa områden. Användarna av AC-CFL-i är vanligtvis anslutna till det allmänna elnätet, medan DC-CFL-i används i områden som inte är anslutna till det allmänna elnätet och därför är beroende av andra källor för sin elförsörjning (batteri, solenergisystem, solcellsmoduler). De används i isolerade eller rurala områden inom gruvdrift, som belysning i skjul, på campingplatser, på fartyg osv. På grund av detta anses det att DC-CFL-i inte kan ersätta normala glödlampor och att AC-CFL-i och DC-CFL-i således inte är utbytbara.
- (22) Man kan därför dra slutsatsen att enligt betydelsen i den ursprungliga förordningen, anses normala glödlampor vara lampor som försörjs med växelström.
- (23) Gemenskapsindustrin hävdade trots vad som anges ovan att AC-CFL-i och DC-CFL-i har samma slutanvändning, dvs. att producera ljus. De bör därför anses vara en enda produkt. Gemenskapsindustrin jämförde AC-CFL-i och DC-CFL-i med att det finns olika typer av bilar, bensin-

drivna respektive dieseldrivna. Gemenskapsindustrin hävdade att båda typerna av bilar har samma funktioner, dvs. motoriserad vägtransport av personer och att de därför måste anses som en och samma produkt.

- (24) Bortsett från att bedömningen av om bensindrivna och dieseldrivna bilar är samma produkt inte är föremål för denna interimsoversyn, ansågs ändå jämförelsen olämplig, eftersom den var inriktad på fel parameter (motorn). I detta fall är den relevanta parametern huruvida produkten har de fysiska och tekniska egenskaper som krävs för att producera ljus när den används i en lampfattning avsedd för en normal glödlampa.
- (25) En del parter hävdade att ett mycket begränsat antal modeller av CFL-i kunde fungera både med växelström och likström. De lamporna befanns ha samma slutanvändning som AC-CFL-i som bara fungerar med växelström. De anses därför vara lampor som används för försörjning med växelström.
- (26) Det följer av ovanstående att DC-CFL-i och AC-CFL-i inte är utbytbara och att de därför inte har samma grundläggande slutanvändning.
- ### 3.4 Konkurrens mellan AC-CFL-i och DC-CFL-i
- (27) Såsom nämns ovan har DC-CFL-i och AC-CFL-i inte samma tillämpningsområden och är alltså inte utbytbara och har olika marknader. Beroende på den särskilda slutanvändningen kan DC-CFL-i dessutom bara köpas i specialaffärer eller direkt från tillverkarna. AC-CFL-i kan däremot köpas i de flesta av de stora butikskedjorna.

- (28) Den ende samarbetsvillige gemenskapstillverkaren hävdade att på områden där växelström finns att tillgå kan konsumenterna välja att utrustas med solcellsmoduler och solmoduler som ger likström. Det hävdades därför att DC-CFL-i och AC-CFL-i konkurrerade med varandra. Man skall notera att valet mellan två energiförsörjningskällor är ett val som handlar om mer än bara användningen av integrerade elektroniska kompaktlysrör, på grund av den investeringsnivå som krävs och det faktum att valet påverkar alla eldrivna apparater i hemmet. Det är därför högst osannolikt att investeringen i solcellsmoduler bara skulle vara ett resultat av konkurrensen mellan DC-CFL-i och AC-CFL-i. DC-CFL-i är dessutom dyrare än AC-CFL-i, och det finns därför inte någon ekonomisk logik bakom påståendet. Påståendet måste därför avvisas.

- (29) Eftersom DC-CFL-i och AC-CFL-i inte kan användas på samma typer av kraftnät, kan man dra slutsatsen att de två typerna inte konkurrerar med varandra.

3.5 Skillnaden mellan AC-CFL-i och DC-CFL-i

- (30) Det hävdades att det inte går att tydligt göra någon åtskillnad mellan DC-CFL-i och AC-CFL-i. Man bör härvidlag notera att trots att DC-CFL-i och AC-CFL-i har samma KN-nummer, ex 8539 31 90, går det ändå lätt att skilja dem åt. För att skilja de två produkterna åt kan man tillämpa följande kriterium: DC-CFL-i ger inte något ljus när den skruvas in i en fattning med växelström och tänds.
- (31) DC-CFL-i-produkter är dessutom tydligt märkta, dvs. den låga inspänningen anges på produkten, för att hindra konsumenterna från att använda sådana lampor i fattningar med växelström, därför att de då skulle förstöras.

4. SLUTSATS OM PRODUKTOMFATTNINGEN

- (32) Ovanstående undersökningsresultat visar att DC-CFL-i och AC-CFL-i inte har samma grundläggande fysiska och tekniska egenskaper och inte heller samma grundläggande slutanvändning. De är därför inte utbytbara och konkurrerar inte med varandra på gemenskapsmarknaden. På grundval av detta kan man dra slutsatsen att DC-CFL-i och AC-CFL-i är två olika produkter och att den gällande antidumpningstullen på import av integrerade elektroniska kompaktlysror med ursprung i Folkrepubliken Kina inte skall tillämpas på DC-CFL-i. Det följer av detta också att DC-CFL-i inte ingick i den ursprungliga undersökningen, även om detta inte klart framgår av den ursprungliga förordningen.
- (33) Grundat på ovanstående behöver de gällande åtgärdernas omfattning klargöras genom en ändring av den ursprungliga förordningen.
- (34) Eftersom de åtgärder som infördes genom förordning (EG) nr 1470/2001 utsträcktes till att gälla import av integrerade elektroniska kompaktlysror som avsänts från Vietnam, Pakistan eller Filippinerna, oavsett om produkten deklarerats ha ursprung i något av dessa länder eller inte, genom förordning (EG) nr 866/2005, skall denna förordning ändras i enlighet med detta.

5. BEGÄRAN OM RETROAKTIV TILLÄMPNING

- (35) Mot bakgrund av de slutsatser som anges i skälen 32 och 33 ovan att DC-CFL-i inte ingick som berörd produkt i den ursprungliga undersökning som ledde till införandet

av antidumpningsåtgärder på import av integrerade elektroniska kompaktlysror från Folkrepubliken Kina, bör klargörandet av produktomfattningen få en retroaktiv verkan från det datum då de gällande slutgiltiga antidumpningstullarna infördes.

- (36) Följaktligen skall de slutgiltiga antidumpningstullar som betalats enligt förordning (EG) nr 1470/2001 på import av integrerade elektroniska kompaktlysror återbetalas för de transaktioner som gäller DC-CFL-i. Återbetalningen måste begäras från de nationella tullmyndigheterna i enlighet med gällande nationella tullbestämmelser, utan att det påverkar gemenskapernas egna medel, och särskilt artikel 7.1 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 1150/2000 av den 22 maj 2000 om genomförandet av beslut 94/728/EG, Euratom om systemet för Europeiska gemenskapernas egna medel⁽¹⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 1470/2001 skall ändras på följande sätt:

1. Artikel 1.1 skall ersättas med följande:

”1. En slutgiltig antidumpningstull införs härmed på import av elektroniska kompakta gasurladdningslampor (lysror), som fungerar med växelström (inklusive elektroniska kompakta gasurladdningslampor, som fungerar med både växelström och likström), med ett eller flera glasror och med samtliga belysningsselement och elektroniska komponenter fästade vid eller integrerade i lampsockeln, enligt KN-nummer ex 8539 31 90 (Taric-nummer 8539 31 90*91 t.o.m. den 10 september 2004 och TARIC-nummer 8539 31 90*95 fr.o.m. den 11 september 2004) med ursprung i Folkrepubliken Kina.”

2. Artikel 2.1 skall ersättas med följande:

”1. Belopp för vilka säkerhet ställts i form av preliminära antidumpningstullar enligt förordning (EG) nr 255/2001 på import av elektroniska kompakta gasurladdningslampor (lysror), som fungerar med växelström (inklusive elektroniska kompakta gasurladdningslampor, som fungerar med både växelström och likström) och med ett eller flera glasror och med samtliga belysningsselement och elektroniska komponenter fästade vid eller integrerade i lampsockeln, med ursprung i Folkrepubliken Kina skall tas ut till den tullsats som slutgiltigt införs. De belopp för vilka säkerhet ställts i form av preliminära tullar enligt förordning (EG) nr 255/2001 beträffande importvaror tillverkade av Zhejiang Sunlight Group Co., Ltd skall tas ut till den tullsats som slutgiltigt införs på importvaror tillverkade av Zhejiang Yankon Group Co., Ltd (TARIC-tilläggsnummer A241).”

⁽¹⁾ EGT L 130, 31.5.2000, s. 1.

Artikel 2

Artikel 1.1 i förordning (EG) nr 866/2005 skall ersättas med följande:

”1. Den slutgiltiga antidumpningstull på 66,1 % som infördes enligt förordning (EG) nr 1470/2001 på import av elektroniska kompakta gasurladdningslampor, som fungerar med växelström (inklusive elektroniska kompakta gasurladdningslampor, som fungerar med både växelström och likström) och med ett eller flera glasrör och med samtliga belysningselement och elektroniska komponenter fästade vid eller integrerade i lampsockeln, enligt KN-nummer ex 8539 31 90 (TARIC-nummer 8539 31 90*91 t.o.m. den 10 september 2004 och TARIC-nummer 8539 31 90*95 fr.o.m. den 11 september 2004) med ursprung i Folkrepubliken Kina skall utvidgas till att omfatta elektroniska kompakta gasurladdningslampor (lysrör), som fungerar med växelström (inklusive elektroniska kompakta gasurladdningslampor, som fungerar med både växelström och likström), och med ett eller flera

glasrör och med samtliga belysningselement och elektroniska komponenter fästade vid eller integrerade i lampsockeln, som avsänts från Vietnam, Pakistan eller Filippinerna, oavsett om produkten deklarerats ha ursprung i Vietnam, Pakistan eller Filippinerna eller inte (TARIC-nummer 8539 31 90*92).”

Artikel 3

1. Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 9 februari 2001.

2. All återbetalning av antidumpningstullar som betalats enligt förordning (EG) nr 1470/2001 mellan den 9 februari 2001 och det datum denna förordning träder i kraft skall göras utan att det påverkar bestämmelserna i förordning (EG, Euratom) nr 1150/2000, särskilt artikel 7.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 1 september 2006.

På rådets vägnar

E. TUOMIOJA

Ordförande

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1323/2006**av den 6 september 2006****om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker⁽¹⁾, särskilt artikel 4.1, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de pro-

dukter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

- (2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 7 september 2006.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 6 september 2006.

På kommissionens vägnar

Jean-Luc DEMARTY

Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 386/2005 (EUT L 62, 9.3.2005, s. 3).

BILAGA

till kommissionens förordning av den 6 september 2006 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredjeland ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	052	83,4
	999	83,4
0707 00 05	052	85,3
	999	85,3
0709 90 70	052	85,1
	999	85,1
0805 50 10	388	63,0
	524	47,9
	528	58,0
	999	56,3
0806 10 10	052	74,7
	220	178,5
	400	181,8
	624	105,2
	999	135,1
0808 10 80	388	87,1
	400	95,4
	508	80,5
	512	100,7
	528	59,3
	720	81,1
	800	174,2
	804	107,2
	999	98,2
0808 20 50	052	105,7
	388	91,7
	720	88,3
	999	95,2
0809 30 10, 0809 30 90	052	114,3
	999	114,3
0809 40 05	052	70,3
	066	44,7
	098	41,6
	624	150,5
	999	76,8

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 750/2005 (EUT L 126, 19.5.2005, s. 12). Koden "999" betecknar "övrigt ursprung".

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 16 mars 2005

om det statliga stöd som den italienska regionen Lazio planerar att genomföra för att minska utsläppen av växthusgaser

[delgivet med nr K(2005) 587]

(Endast den italienska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2006/598/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

(2) Italien besvarade denna skrivelse den 23 juli 2003.

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 88.2 första stycket,

(3) Stödmottagaren ACEA SpA (nedan kallad "ACEA") inkom med sina synpunkter den 8 september 2003. Den 15 september 2003 översändes dessa synpunkter tillsammans med en begäran om upplysningar till Italien som getts tillfälle att bemöta dem. Denna begäran om upplysningar avsåg

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a,

efter att i enlighet med nämnda artiklar ⁽¹⁾ ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig och med beaktande av dessa synpunkter, och

— en kopia av det ursprungliga aktieägaravtalet mellan ACEA och Electrabel avseende upprättandet av AEP,

av följande skäl:

— villkoren för överföring av ACEA:s verksamhet till AEP, särskilt med avseende på om den berörda åtgärden hade beaktats, och

I FÖRFARANDE

(1) Genom en skrivelse av den 13 maj 2003 underrättade kommissionen Italien om sitt beslut att inleda det förfarande som anges i artikel 88.2 avseende detta stöd och uppmanade Italien och alla berörda parter att inkomma med synpunkter ⁽²⁾.

— de delar av ACEA:s verksamhet som återbetalningen skulle belasta.

⁽¹⁾ EUT C 188, 8.8.2003, s. 8.

⁽²⁾ Se fotnot 1.

(4) Italien svarade först den 18 mars 2004 och sedan den 29 april 2004.

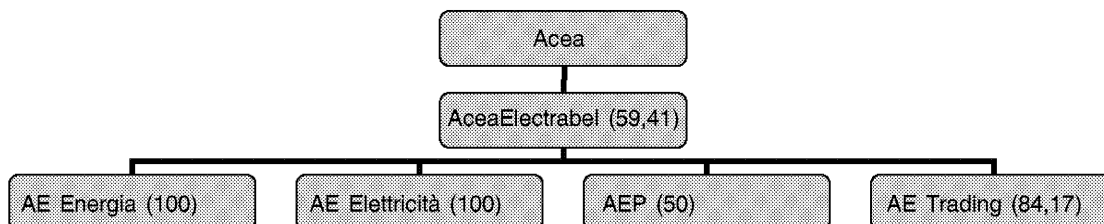
II BESKRIVNING AV STÖDET

- (5) Från början avsåg stödet två energibesparingsprojekt; ett fjärrvärmenät och ett vindkraftverk som finansierades av regionen Lazio. Båda projekten var förenliga med den gemensamma marknaden, men kommissionen beslutade att inleda förfarandet enligt artikel 6 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 avseende det första projektet i enlighet med rättspraxis i Deggendorf-målet ⁽³⁾. Projektet avser ett fjärrvärmenät i området Torino Mezzocamino, i närheten av Rom. Nätet skall förses med energi från ett delvis moderniserat och uppgraderat kraftvärmeverk som skall leverera värme till ett nytt bostadsområde. Två andra bostadsområden i närheten av Rom – Torrino Sud och Mostacciano – är redan kopplade till kraftvärmeverket via ett fjärrvärmenät. Det nya projektet innebär en utvidgning av nätet vars värmeledningar kommer att ha en räckvidd på 14 kilometer.
- (6) Projektets investeringskostnader uppgår till 9,5 miljoner euro. De begränsas till investeringsbeloppet för värmedistributionssystemet, med undantag för den moderniserade turbinen. Stödbeloppet uppgår till 3,8 miljoner euro.

- (7) Rättslig grund för åtgärden är beslut nr 4556 av Giunta Regionale i Lazio av den 6 augusti 1999 på grundval av vilket de projekt har valts ut som skulle finansieras genom kolskatten. Åtgärden finansieras just med inkomsterna från den kolskatt som infördes genom artikel 8 i budgetlagen av den 23 december 1998 (lag nr 448/98). Genom miljöministeriets förordning av den 20 juli 2000 godkändes kriterier och metoder som regionen måste följa för att kunna utnyttja de medel som inkommit genom kolskatten.

III STÖDMOTTAGARE

- (8) Det stödmottagande företaget var ACEA, ett före detta allmännyttigt företag i Rom. Efter en serie omorganisationer som berörde flera andra företag, bland annat Electrabel, är stödmottagaren numera ett annat företag, AceaElectrabel Produzione (nedan kallat AEP). AEP ägs till 50 % av Electrabel Italia och till 50 % av AceaElectrabel. Det första företaget är ett helägt dotterbolag till Electrabel (i Belgien) och det andra företaget ägs till 40,59 % av Electrabel Italia och till 59,41 % av ACEA.

OBS: Översikt över ACEA-koncernen. Uppgifterna inom parentes anger ägarens procentuella aktieinnehav. De resterande aktierna tillhör Electrabel Italia som är den belgiska koncernen Electrabels italienska dotterbolag.

IV SKÄL TILL ATT DET FÖRFARANDE SOM ANGES I ARTIKEL 88.2 I FÖRDRAGET INLEDDES

- (9) Kommissionen ansåg ⁽⁴⁾ att det berörda projektet var förenligt med riktlinjerna för statligt stöd till skydd för miljön. Kommissionen hyste dock vissa tvivel och beslutade att inleda en undersökning eftersom den ansåg att de principer och kriterier som domstolen anger i Deggendorf-målet borde tillämpas.

- (10) Följaktligen visade det sig att stödmottagaren ACEA var ett av de så kallade aziende municipalizzate (allmännyttiga företag med statligt majoritetsägande) inom energisektorn som var mottagare av det stöd som är föremål för kommissionens beslut 2003/193/EG av den 5 juni 2002 ⁽⁵⁾ om statligt stöd i form av de skattebefrielser och lån med reducerade räntesatser som Italien beviljat till förmån för allmännyttiga företag med statligt majoritetsaktieinnehav. Även om det beslutet bara berörde stödordningarna som sådana och inte avsåg de enskilda stödmottagarnas situation, var åtminstone en av ordningarna öppen för alla företag som uppfyllde vissa fastställda villkor, vilket ACEA gjorde vid denna tidpunkt.

⁽³⁾ Domstolens dom av den 15 maj 1997 i mål C-355/95, Textilwerke Deggendorf GmbH mot kommissionen och Förbundsrepubliken Tyskland, REG 1997, s. I-2549.

⁽⁴⁾ Punkt 3.4 i beslutet om att inleda förfarandet K(2003) 1468 slutligt av den 13 maj 2003 avseende stöd N 90/2002.

⁽⁵⁾ EUT L 77, 24.3.2003, s. 21.

- (11) I kommissionens beslut 2003/193/EG förklarades sådana icke-anmälda ordningar vara olagliga och oförenliga, och Italien ålades, enligt artikel 3, att återkräva eventuellt stöd som utbetalats enligt dessa ordningar. ACEA väckte talan vid förstainstansrätten ⁽⁶⁾ och hävdade att företaget hade varit mottagare av den berörda ordningen. I ACEA:s ekonomiska rapporter hänvisas klart till risken för återbetalning av stödet, till exempel i halvårsrapporten från september 2004 ⁽⁷⁾.
- (12) Efter två påminnelser från kommissionen till de italienska myndigheterna om deras skyldighet att återkräva de berörda beloppen, meddelade de italienska myndigheterna kommissionen att de, mer än två år efter antagandet av beslut 2003/193/EG, fortfarande försöker uppfylla denna skyldighet genom att anta och genomföra lämpliga administrativa bestämmelser. Bland annat är det inte klart om de belopp som ACEA mottagit ännu har betalats tillbaka. På grundval av ovanstående uppgifter borde man dock kunna dra slutsatsen att ACEA har tagit emot, men ännu inte återbetalat, stöd inom ramen för de oförenliga ordningar som är föremål för beslut 2003/193/EG.
- (13) Kommissionen anser därför att den inte kan fastställa storleken på det stöd som ACEA redan har tagit emot och som företaget skall betala tillbaka.
- (14) Kommissionen kan inte heller bedöma den samlade effekten av det gamla och nya stödet eller av dess förmodade snedvridande påverkan på den gemensamma marknaden.
- (17) Italien bestrider att denna åtgärd skulle utgöra stöd eftersom det rör sig om ett lokalt projekt som inte påverkar handelsutbytet. Dessutom är uppvärmning inte en kommersiell vara som kan betraktas som en ersättning för andra energikällor och därför är det inte tal om att snedvrida konkurrensen.
- (18) I punkterna 19–23 bestrider Italien vidare tillämpningen av rättspraxis i Deggendorf-målet.
- (19) Italien hävdar att rättspraxis i Deggendorf-målet inte skall tillämpas på ärendet i fråga eftersom det rör sig om olika sorters stöd. Det berörda stödet är regionalt (det beviljas av myndigheterna i regionen Lazio), medan stödet till de allmännyttiga företagen var ett nationellt stöd.
- (20) Italien hävdar att det inte rör sig om specifika stödmottagare. Rättspraxis i Deggendorf-målet skall bara tillämpas i enskilda fall och inte på stödordningar.
- (21) Italien hävdar att rättspraxis i Deggendorf-målet bara borde tillämpas när besluten är slutgiltiga, vilket kommissionens beslut inte är eftersom det har överklagats. Italien hävdar att kommissionen inte kan utöva påtryckningar på medlemsstaternas politik innan alla rättsliga medel som föreskrivs i fördraget är uttömda.
- (22) Italien hävdar att kommissionen tillämpar rättspraxis i Deggendorf-målet alltför brett och noterar att detta kan leda till att medlemsstaterna upphör att göra anmälningar.

V SYNPKUNKTER FRÅN ITALIEN OCH BERÖRDA PARTER

1.1 Synpunkter från Italien

- (15) De italienska myndigheternas synpunkter återges i punkterna 16–27.
- (16) Italien tog upp frågan om stödmottagarnas identitet som har förändrats sedan kommissionen beslutade att inleda förfarandet. Italien konstaterar dessutom att stödmottagarens ägarstruktur till och med hade förändrats före detta datum. Italien medger i vilket fall som helst att kommissionen inte hade underrättats om dessa omständigheter före beslutet om att inleda förfarandet. Förändringen av stödmottagarens ägarstruktur fick till följd att rättspraxis i Deggendorf-målet inte var tillämplig och att det saknades grund för det berörda förfarandet.
- (23) Slutligen betonar Italien två andra aspekter vad gäller det berörda projektet som inte talar för tillämpning av rättspraxis i Deggendorf-målet: a) projektets energibesparingsmål ligger i linje med kommissionens och gemenskapens politik, och b) ACEA skulle bestraffas i förhållande till andra allmännyttiga företag och kommissionen skulle utöva påtryckningar på ett enskilt företag med olagliga medel.
- (24) Som svar på kommissionens frågor har Italien inkommit med synpunkterna i punkterna 25–27.
- (25) Det ursprungliga aktieägaravtalet visar att AEP omfattas av dubbel kontroll från ACEA:s och Electrabels sida.

⁽⁶⁾ Mål T-297/02 (EGT C 289, 23.11.2002, s. 37).

⁽⁷⁾ Rapporten finns tillgänglig på ACEA:s webbplats: www.aceaspa.it

(26) I avtalet om samriskföretaget har man inte beaktat det berörda projektet eller beslutet om återkrav.

(27) ACEA har flera verksamheter och det är inte möjligt att fastställa vilka verksamheter som skall belastas av återbetalningen av stödet.

1.2 Synpunkter från berörda parter

(28) Stödmottagaren ACEA har inkommit med många synpunkter som till stor del är identiska med dem som lagts fram av Italien. ACEA lägger emellertid till tre synpunkter som mer specifikt avser tillämpningen av rättspraxis i Deggendorf-målet.

(29) I sin första ytterligare synpunkt menar ACEA att det i det berörda ärendet, till skillnad från i Deggendorf-målet, inte finns några förvännande omständigheter eller brådskande faktorer som gör återkravet överhängande, och att det har bara gått en kort tid sedan beslutet om det olagliga stödet antogs.

(30) I den andra synpunkten framhåller ACEA att företaget, till skillnad från i Deggendorf-målet, inte kan åläggas något ansvar avseende tillbakabetalningen och att det inte har försökt motverka denna. Tvärtom förklarar sig ACEA villigt att betala tillbaka beloppet och klargör att förseningen inte beror på ACEA.

(31) I den tredje synpunkten beklagar ACEA att kommissionen inte är konsekvent i sin tillämpning av rättspraxis i Deggendorf-målet. ACEA hänvisar till kommissionens beslut 1998/466/EG⁽⁸⁾ om Société française de production (nedan kallat "SFP") där ett tidigare negativt beslut avseende samma stödmottagare nämns utan att rättspraxis i Deggendorf-målet tillämpas.

VI BEDÖMNING

(32) Vid bedömning av det berörda stödet skall man först och främst undersöka om den berörda åtgärden utgör statligt stöd och om den kan anses vara förenlig med den gemensamma marknaden enligt vad som avses i fördraget.

(33) Därefter måste man fastställa stödmottagarens identitet och bedöma om rättspraxis i Deggendorf-målet är tillämplig.

1.1 Förekomst av stöd

(34) Flera av Italiens och ACEA:s synpunkter avser det faktum att kommissionen betecknar projektet som stöd.

(35) Projektet finansieras med medel från de regionala myndigheternas budget, som närmare bestämt kommer från inkomsterna av den kolskatt som infördes genom 1999 års budgetlag. Det första villkoret som krävs för att det skall vara fråga om statligt stöd är uppfyllt.

(36) Åtgärden är selektiv eftersom den är riktad mot ett enda företag, inledningsvis ACEA och numera AEP. Det andra villkoret som krävs för att det skall vara fråga om statligt stöd är uppfyllt.

(37) När det gäller påverkan på handeln mellan medlemsstaterna hänvisar kommissionen till punkt 3.1 i beslutet om att inleda förfarandet. Där står det att värme inte är föremål för handel mellan medlemsstaterna, men att den kan ersätta andra primära och sekundära energiprodukter som är föremål för handel mellan medlemsstaterna.

(38) Detta bekräftas i andra kommissionsbeslut, till exempel i ärendet Italien, Piemonte – Stöd för att minska förorenande utsläpp (N 614/02)⁽⁹⁾ där det anges att ett fjärrvärmeprojekt gör det möjligt för familjer att ersätta värme med andra primära och sekundära energiformer, till exempel olja eller elektricitet, som är föremål för handel mellan medlemsstaterna.

(39) Syftet med fjärrvärmens är att ersätta den individuella uppvärmningen av bostäderna i ett helt bostadsområde. Med andra ord ersätter uppvärmningen från fjärrvärmegeneratoren värmen från små värmepannor som i sin tur förses med energi från andra källor, till exempel olja, gas eller el. Olja, gas och el är föremål för handel mellan medlemsstaterna. Det finns en substitutionseffekt och följaktligen påverkar det berörda projektet handeln mellan medlemsstaterna. I vilket fall som helst är både ACEA och Electrabel aktiva inom många sektorer, särskilt inom energi- och elsektorn där det förekommer handel över gränserna. Det tredje villkoret som krävs för att det skall vara fråga om statligt stöd är således uppfyllt.

⁽⁸⁾ EGT L 205, 22.7.1998, s. 68.

⁽⁹⁾ EUT C 6, 10.1.2004, s. 21.

- (40) Slutligen snedvrider åtgärden konkurrensen eftersom den gynnar ett företag vars ställning på den globala energimarknaden kan förstärkas vilket kan leda till förändrade marknadsvillkor. Åtgärdens inverkan på handeln mellan medlemsstaterna och snedvridning av konkurrensen är därmed bekräftade och förenliga med kommissionens slutsatser i andra ärenden⁽¹⁰⁾.
- (41) Alla fyra villkoren som krävs för att det skall vara fråga om statligt stöd är således uppfyllda. Kommissionen drar slutsatsen att det berörda projektet skall betraktas som statligt stöd.
- (42) Vad gäller det berörda stödets förenlighet med bestämmelserna om statligt stöd i artikel 87.3 c erkänner kommissionen att projektets syfte är att uppfylla vissa miljömål. Därefter bedömde kommissionen om den berörda åtgärden kunde omfattas av bestämmelserna i riktlinjerna för statligt stöd till skydd för miljön. Kommissionen uppehöll sig särskilt vid punkterna 30 och 37.
- (43) I punkt 30 i riktlinjerna anges att "investeringar i energisparande, enligt definitionen i punkt 6, likställs med miljöskyddsinvesteringar. Sådana investeringar spelar en stor roll när det gäller att uppnå gemenskapsmålen på miljöområdet på ett ekonomiskt sätt. Dessa investeringar kan därför få investeringsstöd intill en basnivå av 40 % av de stödberättigande kostnaderna."
- (44) Inom ramen för det berörda projektet är det bara investeringen i fjärrvärme, som består av rörledningar för distribution av värme och dess tillbehör, som är berättigad till stöd. De regionala myndigheterna i Lazio har till kommissionen inkommit med teknisk och ekonomisk dokumentation som visar att det planerade fjärrvärmenätet, under i övrigt oförändrade förhållanden, faktiskt skulle innebära avsevärda framsteg i form av energibesparingar i förhållande till den nuvarande situationen – dvs. före investeringen. Följaktligen är punkt 30 i riktlinjerna tillämplig.
- (45) I punkt 37 i riktlinjerna fastställs att "de stödberättigande kostnaderna måste strikt begränsas till de ytterligare investeringskostnader som krävs för att nå miljöskyddsmålen".
- (46) Referensinvesteringen är lika med noll eftersom alternativet är individuell uppvärmning av bostäderna. Dessutom medför inte utbyggnaden av nätet några kostnadsbesparingar. Därför anser kommissionen att hela investeringskostnaden är stödberättigad. Det beviljade stödet motsvarar en maximal bruttostödnivå på 40 %.
- (47) Vad gäller stödberättigade investeringskostnader och stödnivå förefaller fjärrvärmeprojektet i sig överensstämma med punkterna 30 och 37 i riktlinjerna.

1.2 Bedömning av om stödet är förenligt med den gemensamma marknaden

- (42) På grundval av denna analys skulle kommissionen kunna förklara själva projektet förenligt med bestämmelserna om statligt stöd. När beslutet fattades gjorde kommissionen en lämplig avvägning mellan miljöaspekter och konkurrenspolitik. I punkt 4 i riktlinjerna för statligt stöd till skydd för miljön anges "att de långsiktiga miljökraven måste tillgodoses innebär emellertid inte att alla former av stöd bör godkännas."
- (43) Att acceptera Italiens synpunkt att kommissionen borde ha godkänt projektet eftersom det syftade till att uppfylla miljömål skulle innebära ett åsidosättande av det faktum att den viktigaste konkurrensrättsliga aspekten är hur målen uppnås. Enligt fast rättspraxis skall kommissionen vid utarbetandet av riktlinjer för behandling av anmälningar om statligt stöd ange för medlemsstaterna hur de skall uppnå miljömålen med minsta möjliga påverkan på konkurrensen. Stödets miljömål berättigar dock inte till ett undantag från de allmänna reglerna och principerna för statliga stödåtgärder, oavsett vilket mål de har.
- (44) Att acceptera Italiens synpunkt att kommissionen borde ha godkänt projektet eftersom det syftade till att uppfylla miljömål skulle innebära ett åsidosättande av det faktum att den viktigaste konkurrensrättsliga aspekten är hur målen uppnås. Enligt fast rättspraxis skall kommissionen vid utarbetandet av riktlinjer för behandling av anmälningar om statligt stöd ange för medlemsstaterna hur de skall uppnå miljömålen med minsta möjliga påverkan på konkurrensen. Stödets miljömål berättigar dock inte till ett undantag från de allmänna reglerna och principerna för statliga stödåtgärder, oavsett vilket mål de har.
- (45) Som ett led i det berörda stödärendet skall stödmottagarens identitet fastställas.
- (46) Många av de italienska synpunkterna⁽¹¹⁾ avser stödmottagarens förändring, villkoren för överföringen av den gren av företagets verksamhet som skulle genomföra projektet och det ursprungliga aktieägaravtalet mellan ACEA och Electrabel.
- (47) Kommissionen underrättades inte om det faktum att stödmottagaren hade omvandlats till AEP innan beslutet om att inleda förfarandet hade fattats. De italienska myndigheterna meddelade detta först under loppet av förfarandet.

1.3 Stödmottagarens identitet

⁽¹⁰⁾ I ärende N 707/02 Holland – MEP – Främjande av förnybara energikällor, som godkändes av kommissionen den 19 mars 2003 anges det att stödordningen enbart skall avse producenter av förnybar energi och sådana elenergiproducenter som producerar energin genom kraftvärmeutnyttjande och som levererar energin till nätet. Det ekonomiska stödet till dessa grupper av elproducenter förstärkte deras ställning på den globala energimarknaden och kan ha förändrat marknadsvillkoren. Denna förstärkning av de berörda företagens ställning på marknaden i förhållande till andra konkurrerande företag inom gemenskapen måste anses skada handeln mellan medlemsstaterna.

⁽¹¹⁾ Se punkt 16 och punkterna 25–27.

- (53) Enligt vad som angetts i det avsnitt som innehåller en beskrivning av stödmottagaren är AEP inte samma företag som ACEA. Det rör sig om ett särskilt företag som ägs av ACEA och Electrabel. Vid bedömning av statligt stöd måste kommissionen dock sträcka sig längre än till de rent formella bolagsdistinktionerna. Detta fastslogs nyligen av förstainstansrätten på grundval av domstolens och förstainstansrättens egna omfattande rättspraxis⁽¹²⁾.
- (54) "Förstainstansrätten erinrar om att det följer av fast rättspraxis att, när fysiska eller juridiska personer som i rättsligt hänseende är separata utgör en ekonomisk enhet skall de behandlas som ett enda företag med avseende på tillämpningen av gemenskapens konkurrensregler (se, för ett motsvarande synsätt, domstolens dom av den 12 juli 1984 i mål 170/83, Hydrotherm, REG 1984, s. 2999, punkt 11, och, analogt, förstainstansrättens dom av den 29 juni 2000 i mål T-234/95, DSG mot kommissionen, REG 2000, s. II-2603, punkt 124). På området för statligt stöd uppkommer frågan huruvida en ekonomisk enhet föreligger särskilt när mottagaren av ett stöd skall identifieras (se, för ett motsvarande synsätt, domstolens dom av den 14 november 1984 i mål 323/82, Intermills mot kommissionen, REG 1984, s. 3809, punkterna 11 och 12). I detta avseende har fastställts att kommissionen har ett stort utrymme för skönsmässig bedömning för att fastställa om företag tillhörande en koncern skall betraktas som en ekonomisk enhet eller som rättsligt och ekonomiskt självständiga företag vid tillämpningen av statliga stödordningar (se, för ett motsvarande synsätt, förstainstansrättens dom av den 25 juni 1998 i de förenade målen T-371/94 och T-394/94, British Airways m.fl. mot kommissionen, REG 1998, s. II-2405, punkterna 313 och 314, och, analogt, domen i det ovannämnda målet DSG mot kommissionen, punkt 124)."
- (55) Kommissionen måste fastställa om ACEA och ett företag i ACEA-koncernen skall betraktas som en ekonomisk enhet. Analysen av AEP:s situation bekräftar att så är fallet.
- (56) ACEA medger att företaget äger AEP tillsammans med Electrabel och bekräftar det uttryckligen i ett av sina svar⁽¹³⁾. Detta bekräftar dessutom genom ACEA:s ekonomiska rapportering där AEP redovisas som ett koncernbolag. Det faktum att ACEA inte är helägare till AEP utan äger företaget tillsammans med Electrabel är inte relevant.
- (57) AEP nämns på sidan 35 i ACEA:s första kvartalsrapport 2004 där det sägs att enligt artikel 37 i lagdekret 127/91 skall följande företag inkluderas bland de koncernbolag
- över vilka moderbolaget utövar kontroll tillsammans med andra parter och på grundval av avtal med dessa. AEP förekommer på denna förteckning.
- (58) I det ursprungliga aktieägaravtalet mellan ACEA och Electrabel som avser överföring av en gren av företagets verksamhet från ACEA till AEP nämns projektet inte uttryckligen. Det står dock klart att AEP har ärvt projektet och blivit avsedd stödmottagare till följd av en intern omstrukturering av ACEA-koncernen, och att AEP driver några av de verksamheter som ACEA tidigare stod för. Dessutom anges i artikel 4 i överlåtelseavtalet av en verksamhetsgren till AEP (som då hette Gen.Co) att avtalet inte omfattar eventuella rättstvister avseende själva verksamhetsgrenen och att det mottagande företaget inte är ansvarigt för någon tvist som skulle uppstå efter den 1 december 2002 (avtalets datum) om orsakerna ligger längre tillbaka i tiden.
- (59) Ett avtal mellan två parter kan inte innebära ett undantag från skyldigheten att betala tillbaka olagligt stöd som inte är förenligt med den gemensamma marknaden. Om sådana avtal tillåts skulle det leda till att företagen systematiskt kringgår sin skyldighet att betala tillbaka olagliga och oförenliga stöd. Dessutom bör det noteras att när överlåtelseavtalet trädde i kraft hade beslutet redan antagits och ACEA hade redan överklagat det. ACEA:s skyldigheter var således välkända och därför kan man inte utesluta att det fanns en avsikt att kringgå skyldigheten att återbetala stödet.
- (60) ACEA och AEP måste därför betraktas som en enda ekonomisk enhet och trots den interna omorganisationen måste koncernen, inklusive ACEA, betraktas som stödmottagare. En annan tolkning skulle innebära ett åsidosättande av bestämmelserna inom området för statligt stöd.

1.4 Rättspraxis i Deggendorf-målet

- (61) Mer än två år efter beslut 2003/193/EG har Italien långt ifrån återkrävt det olagliga och oförenliga stödet, och man har inte ens fastställt det belopp som myndigheterna skall återbetala. Sedan 2003 när förfarandet inleddes har situationen således inte förändrats. Till detta kommer att kommissionen har beslutat att överklaga ärendet i domstolen eftersom Italien inte har följt beslut 2003/193/EG⁽¹⁴⁾. Den senaste utvecklingen i ärendet är att "legge comunitaria" för 2004, som ännu inte antagits av parlamentet, skall innehålla en bestämmelse med de viktigaste riktlinjerna för återbetalning, bland annat en begäran till de lokala myndigheterna om att upplysa om de eventuella mottagarna eller en begäran till stödmottagarna att själva deklarerat det erhållna stödbeloppet.

⁽¹²⁾ Förstainstansrättens dom av den 14 oktober 2004 i mål T-137/02, Pollmeier Malchow GmbH & Co. KG mot kommissionen, REG 2004.

⁽¹³⁾ Meddelande från Italien av den 29 april 2004.

⁽¹⁴⁾ Beslut K(2005) 41 av den 20 januari 2005 (överklagan har ännu inte lämnats in), se pressmeddelande IP/05/76 av den 20 januari 2005.

- (62) Kommissionen anser dock att situationen är densamma som innan förfarandet inleddes. Kommissionen bekräftar att den ännu inte kan fastställa det exakta beloppet för det stöd som ACEA tog emot före det berörda stödet. Varken de italienska myndigheterna eller ACEA har inkommit med upplysningar som visar att fördelarna i samband med det oförenliga stödet i ACEA:s fall skall betraktas som om det inte utgjorde stöd eller som det utgjorde befintligt stöd eller som stöd som är förenligt med den gemensamma marknaden på grund av mottagarens särskilda egenskaper. På grund av beloppet och den slags verksamhet som ACEA bedrev på olika marknader när stödet beviljades, bland annat produktion och distribution av el och energi, måste ACEA:s fördelar tvärtom betraktas som om de påverkade handeln mellan medlemsstaterna och ledde till snedvridningar av konkurrensen. Dessutom är fördelarna betydande eftersom de motsvarar det belopp som företagen skulle betala i inkomstskatt under en treårsperiod. Därmed är ACEA-koncernen, inklusive AEP, fortfarande mottagare av olagligt och oförenligt stöd som fortfarande måste betalas tillbaka och snedvridningen av konkurrensen är fortfarande aktuell.
- (63) Även om det exakta beloppet på det första stödet inte är fastställt innebär den kumulativa effekten av de två stöden till ACEA och dess snedvridande effekt på den gemensamma marknaden under dessa omständigheter att det anmälda stödet är oförenligt med den gemensamma marknaden.
- 1.5 Tillämpning av rättspraxis i Deggendorf-målet i det berörda ärendet**
- (64) Italien och ACEA har lagt fram många synpunkter beträffande tillämpning av rättspraxis i Deggendorf-målet i det berörda ärendet.
- (65) Det bör framhållas att i enlighet med domstolens rättspraxis i Deggendorf-målet⁽¹⁵⁾ skall kommissionen vid bedömning om ett stöds förenlighet ta hänsyn till alla relevanta faktorer, särskilt till ett nytt stöds kumulativa effekt och till ett stöd som förklarats oförenligt med den gemensamma marknaden och som ännu inte har betalats tillbaka. Denna rättspraxis gör det möjligt att skjuta upp utbetalning av förenliga stöd till dess att det föregående olagliga och oförenliga stödet har betalats tillbaka.
- (66) Det är följaktligen lämpligt att framhålla det som nämndes i punkt 51–60 om stödmottagarens identitet. På grundval av de framlagda synpunkterna anser kommissionen att AEP tillhör ACEA-koncernen och att mottagaren i det berörda ärendet i huvudsak är densamma.
- (67) Det faktum att det berörda ärendet avser ett regionalstöd och att stödet till de allmännyttiga företagen var ett nationellt stöd är irrelevant⁽¹⁶⁾. För kommissionen är alla stödformer nationella, vilket bekräftas av att de nationella myndigheterna är de enda parter som gemenskapsinstitutionerna har direktkontakt med. Detta bevisas av att åtgärden har anmälts av Italien och att Italien är mottagare av beslutet enligt artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget. De berörda medlen är dessutom nationella, oavsett om de fördelas av de nationella eller de regionala myndigheterna. Detta argument kan därför inte godtas.
- (68) Rättspraxis i Deggendorf-målet tillämpas i alla ärenden där stödmottagaren inte har betalat tillbaka det belopp som kommissionen har fastställt, utan hänsyn till om det rör sig om ett enskilt stöd eller om en stödordning⁽¹⁷⁾. Kommissionen anser att ACEA fanns bland mottagarna av stöd till allmännyttiga företag eftersom åtminstone en del av stödet gavs till alla företag i denna kategori, och således även till ACEA.
- (69) Dessutom lade ACEA fram sina synpunkter under loppet av det förfarandet i sin egenskap av berörd part och gjorde gällande att dessa ordningar var förenliga med gällande bestämmelser. I kommissionens beslut förklarades sådana icke-anmälda ordningar vara olagliga och oförenliga, och Italien ålades att återkräva eventuellt stöd som utbetalats inom ramen för dessa ordningar⁽¹⁸⁾. ACEA väckte talan vid förstainstansrätten⁽¹⁹⁾ och hävdade att företaget hade varit mottagare av den berörda ordningen. Som angetts ovan har varken de italienska myndigheterna eller ACEA inkommit med några särskilda skäl som kan förhindra eller begränsa återbetalning i det berörda ärendet.
- (70) I ACEA:s ekonomiska rapport hänvisas till kommissionens beslut och till de ekonomiska risker som detta skulle kunna innebära för koncernen. ACEA går så långt att det anger de belopp som Italien förväntas återkräva från ACEA, åtminstone för 1998 och 1999, eftersom ACEA redovisade en förlust för 1997 (och därför förekom inga fördelar i form av skattelättnader). ACEA uppger de förväntade beloppen för 1998 (28 miljoner euro) och 1999 (290 miljoner euro på grund av några extraordinära transaktioner till följd av bolagsdelningar).

⁽¹⁵⁾ Se fotnot 3.

⁽¹⁶⁾ Se punkt 19.

⁽¹⁷⁾ Se punkt 20.

⁽¹⁸⁾ I artikel 3 i kommissionens beslut anges att Italien skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att återkräva det olagligt beviljade stödet från mottagarna.

⁽¹⁹⁾ Se fotnot 6.

- (71) I strid mot påståendet att rättspraxis i Deggendorf-målet enbart skall tillämpas när kommissionens beslut är slutgiltigt (till exempel när det är definitivt fastställt av en dom i domstolen) ⁽²⁰⁾ påminner kommissionen om att dess beslut antas gälla och ha omedelbar effekt, vilket Italien för övrigt har erkänt ⁽²¹⁾. Detta ligger även i linje med artikel 242 i EG-fördraget enligt vilken talan inte har uppskjutande verkan. Det påpekas också att inga interimistiska åtgärder har begärts i det berörda ärendet.
- (72) Italien hävdar att rättspraxis i Deggendorf-målet utgör ett exceptionellt förfarande som bara får tillämpas som en allra sista utväg. Kommissionen motsätter sig denna synpunkt och påpekar att effektiv kontroll av statligt stöd skulle leda till konstant och omedelbar tillämpning av rättspraxis i Deggendorf-målet för att säkerställa systemets effektivitet. Systemets syfte är att beakta alla statliga stöd som mottagaren har tillgång till och därmed minska snedvridningar av konkurrensen och säkerställa effektiv tillämpning av kommissionens beslut.
- (73) I strid mot Italiens påstående att tillämpning av rättspraxis i Deggendorf-målet skulle leda till en minskning av antalet anmälningar från medlemsstaterna ⁽²²⁾ påpekar kommissionen att anmälan inte är frivillig, utan obligatorisk enligt artikel 88.3 i EG-fördraget. Oanmälda stöd är (blir) olagliga, även om de kan vara förenliga med den gemensamma marknaden.
- (74) När det gäller Italiens påstående att kommissionen utövar särskilda påtryckningar ⁽²³⁾ påpekar kommissionen att det i det berörda ärendet bara rör sig om tillämpning av befintlig rättspraxis. ACEA bestraffas bara i den utsträckning som företaget tar emot något annat stöd.
- (75) I vilket fall som helst står det klart att ACEA inte bestraffas i särskilt hög grad. Kommissionen har godkänt flera projekt i regionen Piemonte (beslut avseende stöd N 614/02 som nämns i punkt 38). Två av de godkända projekten skulle genomföras av AEM, det allmännyttiga företaget i Turin, och av ASM, det allmännyttiga företaget i Settimo Torinese. I AEM-ärendet övervägde man om rättspraxis i Deggendorf-målet skulle tillämpas. Med stöd av regeln om stöd av mindre betydelse beslutade man att rättspraxis i Deggendorf-målet inte skulle tillämpas eftersom det rörde sig om ett belopp på 17 240 euro. De lokala myndigheterna åtog sig därefter att kontrollera att det under en treårsperiod inte förekom någon kumulering av andra stöd som beviljats enligt regeln om stöd av mindre betydelse och som översteg ett totalt belopp på 100 000 euro. I så fall skulle det röra sig om statligt stöd som inte har beviljats genom tillämpning av rättspraxis i Deggendorf-målet.
- (76) I ASM-ärendet anges följande i beslut om stöd N 614/02 (som nämns i punkterna 38 och 75):
- Mot bakgrund av rättspraxis i Deggendorf-målet ⁽²⁴⁾ åtog sig de italienska myndigheterna att kontrollera om Azienda sviluppo multiservizi SpA och de andra stödmottagarna verkligen hade tagit emot nämnda stöd och, om så var fallet, att inte bevilja det berörda statliga stödet innan det oförenliga och olagliga stödet som beviljats tidigare hade betalats tillbaka i enlighet med ovan nämnda beslut.
- (77) Det faktum att ACEA bedriver olika verksamheter och inte kan fastställa vilka av dessa återbetalningen av stödet skall belasta ⁽²⁵⁾ har ingen relevans i det berörda ärendet. Det skulle vara alltför lätt för ett företag att kringgå beslut om återbetalning genom att helt enkelt inte ange vilken del eller gren av verksamheten återbetalningen skall belasta.
- (78) Eftersom en del av det olagliga och oförenliga stödet avsåg en skatteåtgärd kan man däremot hävda att alla ACEA:s verksamhetsgrenar har dragit nytta av stödet. Eftersom skattestöd är en form av driftsstöd kan det som sådant inte hänföras till en särskild verksamhet. Således avsåg det olagliga och oförenliga stödet hela ACEA:s ekonomiska verksamhet, däribland den gren av företagets verksamhet som senare överfördes till AEP. Därav följer att en del av detta stöd som inte betalats tillbaka också kan hänföras till AEP.

1.6 Kommentarer till synpunkterna från berörda parter

- (79) Till skillnad från vad ACEA hävdar ⁽²⁶⁾ har det gått lång tid sedan beslutet om återvinning fattades utan att de italienska myndigheterna har ansträngt sig för att betala tillbaka stödet. I slutet av januari 2005 hade Italien fortfarande inte godkänt återbetalningsförfarandet. I artikel 14.3 i förordning (EG) nr 659/1999 ⁽²⁷⁾ anges klart att återkravet skall verkställas utan dröjsmål. Som nämnts ovan har det fortfarande inte inletts något återbetalningsförfarande, men inte ens några klara förfaranden för återbetalning har fastställts.
- (80) ACEA:s goda vilja ⁽²⁸⁾ förändrar inte den faktiska situationen, dvs. att stödet ännu inte har betalats tillbaka. Det berörda ärendet – återkrav av ett olagligt stöd – är ett faktum som inte påverkas av parternas inställning. Utöver att uttrycka sin allmänt goda vilja kunde ACEA ha vidtagit åtgärder för att påskynda återbetalningen, till exempel genom att ange de berörda beloppen och framför allt genom att avsätta en reserv på ett spärrat bankkonto.

⁽²⁰⁾ Se punkt 21

⁽²¹⁾ Skrivelse från de italienska myndigheterna av den 23 juli 2003, s. 6.

⁽²²⁾ Se punkt 22.

⁽²³⁾ Se punkt 23.

⁽²⁴⁾ Se fotnot 3.

⁽²⁵⁾ Se punkt 27.

⁽²⁶⁾ Se punkt 29.

⁽²⁷⁾ EGT L 83, 27.3.1999, s. 1.

⁽²⁸⁾ Se punkt 30.

- (81) Slutligen måste det påpekas när det gäller kommissionens påstådda motsägelsefulla tillämpning av rättspraxis i Deggendorf-målet, som beslut 1998/466/EG ⁽²⁹⁾ skulle vara ett exempel på, att detta beslut ⁽³⁰⁾ grundades på ett franskt åtagande om återbetalning av tidigare stöd efter ett negativt beslut som inte omfattades av rättspraxis i Deggendorf-målet. I beslut 1998/466/EG fastställs också att inget ytterligare stöd kan beviljas, utom i exceptionella fall. År 2002 fattade kommissionen beslut om en ny åtgärd från de franska myndigheternas sida till förmån för SFP, men drog dock slutsatsen att det inte var fråga om statligt stöd. Följaktligen fanns det inget skäl att tillämpa rättspraxis i Deggendorf-målet.

VII SLUTSATS

- (82) På grundval av ovanstående beaktanden drar kommissionen slutsatsen att stödet till AEP på 3,8 miljoner euro för ett fjärrvärmeprojekt i närheten av Rom i sig är förenligt med fördraget.
- (83) Utbetalningen av stödet till AEP har dock skjutits upp till dess att Italien bevisar att ACEA har betalat tillbaka det stöd som förklarades olagligt och oförenligt i det ärende som var föremål för beslut 2003/193/EG i enlighet med rättspraxis i Deggendorf-målet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Det statliga stöd som Italien planerar att genomföra till förmån för AEP för ett fjärrvärmeprojekt på grundval av beslut nr 4556 av Giunta Regionale i Lazio av den 6 augusti 1999 är förenligt med den gemensamma marknaden.

2. Det stöd som nämns i punkt 1 får inte beviljas innan Italien lägger fram bevis för att ACEA har betalat tillbaka det stöd som förklarades olagligt och oförenligt i det ärende som var föremål för beslut 2003/193/EG, inklusive ränta.

Artikel 2

Italien skall inom två månader från och med delgivningen av detta beslut informera kommissionen om de åtgärder som landet vidtagit för att följa beslutet.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Republiken Italien.

Utfärdat i Bryssel den 16 mars 2005.

På kommissionens vägnar

Neelie KROES

Ledamot av kommissionen

⁽²⁹⁾ Se punkt 31.

⁽³⁰⁾ Se särskilt tredje stycket i inledningen.

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 6 april 2005

om den stödordning som Italien planerar att genomföra i form av lånegarantier till förmån för varvsindustrin

[delgivet med nr K(2005) 844]

(Endast den italienska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2006/599/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
 DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 88.2 första stycket i detta,

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a i detta,

efter att i enlighet med nämnda artiklar ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig, och

av följande skäl:

I. FÖRFARANDE

- (1) Kommissionen godkände den 26 november 1998 den särskilda garantifond för lån till varvsindustrin som skapades på grundval av artikel 5 i lag nr 261 av den 31 juli 1997 och konstaterade i samband med godkännandet att stödnivån inom ordningen skulle uppgå till 1 %.
- (2) Artikel 5 i lag nr 261 av den 31 juli 1997 ändrades genom lag nr 413 av den 30 november 1998. De italienska myndigheterna anmälde den 16 maj 2001 till kommissionen att det antagits ett ministerdecret av den 14 december 2000, utfärdat av ekonomiministeriet, med vilket garantifonden införlivats. De italienska myndigheterna angav i samband med detta att stödordningen tack vare de ändringar som gjorts skulle betraktas som fri från stödsinslag. Detta beslut avser den anmälan.
- (3) Efter anmälan följde en skriftväxling mellan kommissionen och de italienska myndigheterna om kompletterande upplysningar. Kommissionen har dessutom haft flera informella kontakter med de italienska myndigheterna och myndigheternas externa rådgivare, som kommissionen träffat vid två tillfällen.

(4) Genom en skrivelse av 30 april 2003 underrättade kommissionen Italien om sitt beslut att inleda det förfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget avseende stödordningen.

(5) Kommissionens beslut att inleda förfarandet har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽¹⁾. Kommissionen har uppmanat berörda parter att inkomma med sina synpunkter på stödet i fråga.

(6) Kommissionen har inte mottagit några synpunkter från berörda parter.

(7) De italienska myndigheterna inkom med kommentarer till kommissionens beslut av den 30 april 2003 i skrivelser av den 4 juni 2003, den 22 juli 2003 och den 3 juni 2004. Kommissionen och de italienska myndigheterna sammanträdde den 27 januari 2004.

(8) De italienska myndigheterna begärde i en skrivelse av den 3 november 2004 att kommissionen skulle ange sin ståndpunkt i det aktuella ärendet. Kommissionen svarade genom en skrivelse av den 22 december 2004 och inga ytterligare skrivelser har inkommit från de italienska myndigheterna.

II. BESKRIVNING AV STÖDET

(9) Den särskilda garantifonden för lån till varvsindustrin skapades på grundval av artikel 5 i lag nr 261 av den 31 juli 1997. Den ekonomiska, administrativa och tekniska förvaltningen av fonden har efter ett upphandlingsförfarande lagts ut på företaget Mediocredito Centrale SpA (nedan kallat Mediocredito). Fonden skall täcka risker i samband med obetalda lån för konstruktion och ombyggnad av fartyg vid italienska varv. Lånen skall ha tagits i italienska och utländska banker. Fonden syftar till att ge varven andra gradens slutfinansieringsgarantier. De italienska myndigheterna har bekräftat att fonden ännu inte är operationell och att inga garantier ännu beviljats.

⁽¹⁾ EUT C 145, 21.6.2003, s. 48.

- (10) Finansieringen får inte löpa på mer än tolv år, stödnivån får inte vara högre än 80 % av kontraktetspris för ett fartyg och den aktuella räntesatsen får inte vara lägre än vad som föreskrivs i OECD:s resolution av den 3 augusti 1981 och i efterföljande ändringar av denna, eller lägre än marknadsräntan, i de fall då finansieringen inte ges tillsammans med annat statligt stöd avsett att minska stödmottagarnas kostnader. Finansieringen garanteras dessutom genom ett hypotekslån på de aktuella fartygen.
- (11) Stödordningen innebär att garantier beviljas varv som Mediocredito på grundval av de kriterier som anges i dekretet förklarar vara ekonomiskt och finansiellt sunda.
- (12) Garantier kan täcka upp till 40 % av hela investeringen och kan inom de ramarna täcka upp till 90 % av bankernas slutliga förluster när det gäller kapital, avtalsränta och dröjsmålsränta. Beloppen skall beräknas med hjälp av den referenssats som gällde den dag då rättsliga åtgärder vidtogs för att återkräva lånet plus eventuella andra faktiska omkostnader som rättsliga och andra kostnader.
- (13) Den engångspremie som stödmottagarna skall betala fastställdes ursprungligen till en fast procentandel (1,6 %) av det belopp som garantin avser, oberoende av lånets löptid. De italienska myndigheterna har därefter meddelat kommissionen att man har för avsikt att ändra engångspremiens nivå till högst 2,3 % av det belopp som garantin avser, i de fall då det är fråga om lån som löper på tolv år, med lägre procentandelar i proportion till löptiden för lån som löper på kortare tid. En engångspremie på 2,3 % för ett lån som löper på tolv år motsvarar en årlig premie på 0,5 % av det obetalda belopp som garantin avser.
- (14) De italienska myndigheterna anger att man överväger att införa ett system för riskbedömning som skulle göra att man kan kräva olika premier utifrån vilka risker som de olika projekten innebär. Än så länge har de italienska myndigheterna emellertid bara beskrivit systemet i övergripande drag och kommissionen har inte fått någon detaljerad information om hur det är tänkt att fungera.

III. SKÅL TILL ATT FÖRFARANDET INLEDDES

- (15) I sitt beslut om att inleda förfarandet uttrycker kommissionen tvivel om huruvida den särskilda garantifonden för lån till varvsindustrin uppfyller villkoren i punkt 4.3 i kommissionens tillkännagivande av den 11 mars 2000 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt stöd i form av garantier⁽²⁾ (nedan kallat meddelandet om garantier). Om villkoren i den punkten uppfylls kan stöd uteslutas.

- (16) Kommissionen ifrågasätter också om en garantiordning som kräver samma premier från alla stödmottagare, som inte tar hänsyn till vilka risker de enskilda projekten innebär, och som beviljas på en marknad där det finns möjlighet att få liknande garantier kan betraktas som en ordning som sannolikt kommer att vara självfinansierande.
- (17) Kommissionen ifrågasätter också om de premier som stödmottagarna skall betala är marknadsbaserade, och om de är tillräckliga för att täcka ordningens kostnader.
- (18) Slutligen anger kommissionen att det inte kan uteslutas att den procentandel på bara 10 % som avser den mest riskutsatta delen av lånet kan visa sig otillräcklig när det gäller att säkra att långivaren gör en korrekt riskbedömning av låntagarens kreditvärdighet och minimerar riskerna i samband med lånet.

IV. KOMMENTARER FRÅN ITALIEN

- (19) Enligt de italienska myndigheterna beviljas inte statligt stöd enligt garantiordningen av följande skäl:
- i) Villkoren för beviljande av garantier från fonden är sådana att det är möjligt att välja ut enbart varv som uppfyller högt ställda ekonomiska krav och vars riskprofil ligger under genomsnittet. Det faktum att stödmottagarna därför har snarlika riskprofiler gör att det inte förefaller nödvändigt att fastställa varierande garantipremier.
- ii) En stickprovsundersökning som gjorts vid ett antal kreditinstitut som är verksamma i Italien visar att de genomsnittliga marknadskostnaderna för motsvarande garantier överensstämmer med de kostnader som de italienska myndigheterna anger.
- (20) I en skrivelse av den 3 juni 2004 anger de italienska myndigheterna att de är villiga att införa ett system med olika premier beroende på projektens riskprofil. Systemet utgår från den ursprungliga premien på 0,5 % per år och huvudprincipen är att premierna skall variera utifrån lånets löptid och projektens riskprofil. De italienska myndigheterna anger att man planerar tre nivåer. För lån som löper på tolv år skulle engångspremien vara 2,065 % för projekt med låg riskprofil, 2,603 % för projekt med en medelhög riskprofil och 3,142 % för projekt med hög riskprofil. Detta skulle motsvara en årlig procentandel på 0,4563 % av det belopp som garantin avser för projekt med lägre riskprofil och 0,6562 % för projekt med högre riskprofil.

⁽²⁾ EGT C 71, 11.3.2000, s. 14.

- (21) De italienska myndigheterna skulle vid varje ansökan om att få delta i stödordningen grunda sin bedömning av ansökan på ett antal värden som beräknas med hjälp av sex ekonomiska och finansiella parametrar. Därefter placeras den ansökande parten i en av de tre riskkategorierna, utifrån det samlade resultatet av bedömningen. Systemet har emellertid aldrig färdigställts och de italienska myndigheterna har inte heller lämnat in några kompletterande uppgifter om hur det skulle fungera.

V. BEDÖMNING

1. Förekomst av stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget

- (22) Enligt artikel 87.1 i fördraget är stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrیدا konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, oförenligt med den gemensamma marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna.

- (23) Den aktuella åtgärden utgörs av en garantifond som skall täcka risker i samband med återbetalningen av lån som varv tagit i banker för konstruktion och ombyggnad av fartyg vid italienska varv. Kommissionen har klargjort sin ståndpunkt beträffande sådana åtgärder i sitt meddelande om garantier⁽³⁾.

- (24) I meddelandet om garantier anges varför en statlig garanti kan utgöra statligt stöd: *"Den statliga garantin ger låntagaren möjlighet att få ett lån på finansiella villkor som är bättre än de som normalt kan erhållas på finansmarknaderna. Ofta kan låntagaren genom den statliga garantin få lägre räntesatser eller ställa en lägre säkerhet. Utan en statlig garanti skulle vissa låntagare inte kunna hitta ett finansinstitut som var berett att bevilja ett lån. (...) Fördelen med en statlig garanti är att staten bär den risk som är knuten till garantin. Normalt sett borde staten få ersättning i form av en lämplig premie för att den bär risken. Om staten avstår från en sådan premie, gynnar detta företaget samtidigt som statens medel tas i anspråk. Därmed kan garantin utgöra statligt stöd enligt artikel 87.1, även om staten aldrig betalar ut några medel."*⁽⁴⁾

a) Ekonomisk fördel

- (25) I det aktuella ärendet måste det fastställas om de föreslagna premierna är jämförbara med marknadspriset för motsvarande garantier. Meddelandet bygger på de allmänna principerna för bedömning av statligt stöd och

de bestämmelser som det hänvisas till och därav framgår att marknaden är den främsta utgångspunkten för bedömningen av om en garanti utgör statligt stöd eller inte. Om staten erhåller en premie som är likvärdig med den premie som en privat aktör skulle erhålla i en likvärdig situation ges stödmottagaren ingen fördel och staten agerar på samma sätt som en privat investerare eller långivare på finansmarknaden skulle agera. Om däremot garantivillkoren och de premier som stödmottagarna erlagger är mer förmånliga än motsvarande marknadspremier och marknadsvillkor är det uppenbart att stödmottagarna ges en tydlig ekonomisk fördel och att det därför (om övriga villkor också uppfylls) är fråga om statligt stöd i den mening som avses i fördraget.

- (26) I meddelandet om garantier anges i punkt 4.3 sex villkor med hjälp av vilka kommissionen kan avgöra om en statlig garantiordning utgör statligt stöd eller inte. Kommissionen skall därför kontrollera om en anmäld ordning uppfyller de villkoren, då det direkt kan konstateras att det inte är fråga om stöd om ordningen uppfyller villkoren.

- (27) Enligt punkt 4.3 utgör en statlig garantiordning inte statligt stöd enligt artikel 87.1 om följande villkor är uppfyllda:

a) Garantiordningen medger inte att garantier beviljas låntagare som inte har en sund finansiell ställning.

b) Låntagaren skulle i princip kunna få ett lån till marknadsvillkor på finansmarknaderna utan något statligt ingripande.

c) Garantierna är knutna till en bestämd finansiell transaktion, avser ett fastställt högsta belopp, täcker inte mer än 80 % av varje utestående lån eller finansiell förpliktelse (med undantag för obligationer och liknande instrument) och har begränsad varaktighet.

d) De villkor som fastställs i garantiordningen bygger på en realistisk riskbedömning, så att de premier som betalas av de stödmottagande företagen med all sannolikhet gör garantiordningen självfinansierande.

e) I garantiordningen anges de villkor enligt vilka nya garantier kan beviljas och den övergripande finansieringen av garantiordningen skall ses över minst en gång om året.

⁽³⁾ Se fotnot 2.

⁽⁴⁾ Punkterna 2.1.1 och 2.1.2 i meddelandet.

- f) Premierna täcker både de normala risker som är förbundna med beviljandet av garantin och de administrativa kostnaderna för garantiordningen, inklusive en normal räntabilitet på kapitalet i de fall staten tillhandahåller startkapitalet för att ta garantiordningen i bruk.
- (28) Kommissionen konstaterar att den aktuella ordningen uppfyller villkoren i punkterna a, b, c, och e, men inte villkoren i punkterna d och f, då premierna inte täcker statens risker.
- (29) Enligt punkt 4.3 d och f i meddelandet skall de villkor som fastställs i garantiordningen bygga på en realistisk riskbedömning, så att de premier som betalas av de stödmottagande företagen med all sannolikhet gör garantiordningen självfinansierande och premierna skall täcka både de normala risker som är förbundna med beviljandet av garantin och de administrativa kostnaderna för garantiordningen, inklusive en normal räntabilitet på kapitalet i de fall staten tillhandahåller startkapitalet för att ta garantiordningen i bruk. Italien har inte kunnat bevisa att premierna inom den aktuella ordningen är tillräckliga för att göra garantiordningen självfinansierande eller för att täcka de administrativa kostnaderna.
- i) Skäl till att de föreslagna premierna inte är lämpliga
- (30) Kreditinstitut på finansmarknaden skulle sannolikt begära högre premier för motsvarande garantier då en engångspremie på 2,3 % inte förefaller tillräcklig för att säkra att alla kostnader för uteblivna betalningar och administrativa kostnader sannolikt kan täckas. Detta gäller även de premier på mellan 2,065 % och 2,603 % som anges i skrivelsen av den 3 juni 2004.
- (31) De italienska myndigheterna har inte tidigare genomfört garantiordningar av det aktuella slaget och förfogar därför inte över några uppgifter eller erfarenheter från tidigare ordningar (som till exempel om eventuella tendenser till uteblivna betalningar inom sektorn, eventuella inkomster för ordningen och de faktiska administrativa kostnaderna för ordningen) som de italienska myndigheterna skulle kunna använda för att påvisa att ordningen är självfinansierande.
- (32) Enligt de italienska myndigheterna har den föreslagna premien beräknats med hjälp av ett jämförbart marknadsbaserat referensvärde och bör därför anses lämplig. Detta stämmer emellertid inte överens med de uppgifter som kommissionen förfogar över.
- (33) För det första anger de italienska myndigheterna i en skrivelse av den 7 oktober 1998 att den genomsnittliga

kostnaden för en bankgaranti ligger på 0,951 % per år. Det är bra mycket mer än både den engångspremie som de italienska myndigheterna föreslog ursprungligen och de premier som föreslås i skrivelsen av den 3 juni 2004.

- (34) För det andra bekräftar nya uppgifter, som även de lämnats in av de italienska myndigheterna, att den första premien är olämplig. De italienska myndigheterna gjorde 2003 en undersökning för att fastställa vilka genomsnittliga marknadspriser kreditinstituten tar ut för motsvarande garantier. Av de skrivelser från italienska banker som de italienska myndigheterna vidarebefordrat till kommissionen framgår att samtliga tillfrågade kreditinstitut begär årliga premier på mer än 0,5 %, dvs. högre premier än vad de italienska myndigheterna föreslår i sin skrivelse av den 3 juni 2004. Bankernas föreslagna premier är följande:

Banca CARIGE	från 0,50 % till 0,75 % per år
BNL	cirka 0,60 % per år
Unicredit	0,60 % per år
Citigroup	0,60 % per år
Deutsche Bank	från 0,70 % till 0,80 % per år
ABN Amro	från 0,70 % till 0,75 % per år
Banca Intesa	cirka 0,75 % per år
Banca di Roma	från 0,75 % till 1,25 % per år

- (35) För det tredje bekräftas det att premierna är olämpliga genom de erfarenheter som kommissionen gjort i samband med bedömningen av ett antal tyska garantiordningar till förmån för varvsindustrin, som till skillnad från den italienska garantifonden, är verksamma sedan flera år. Kommissionen godkände i december 2003 garantiordningar i vissa tyska delstater (statligt stöd nr N 512/03⁽⁵⁾), då de anmälda garantiordningarna inte utgjorde statligt stöd i den mening som avses i fördraget.
- (36) Det tyska ärendet visar att det krävs högre premier för att en garantiordning skall kunna täcka alla risker i samband med uteblivna betalningar och de administrativa kostnaderna. De tyska garantiordningarna har årliga premier på mellan 0,8 % och 1,5 %, beroende på stödmottagarens kreditvärdighet.

⁽⁵⁾ EUT C 62, 11.3.2004, s. 2.

- (37) Då de tyska och italienska garantiordningarna i stort är likadana och frågeställningarna kring dessa är snarlika, har kommissionen uppmanat de italienska myndigheterna att ingående studera beslutet om garantiordningarna i Tyskland, särskilt med tanke på att man i Tyskland redan har erfarenhet av garantordningar till förmån för varvsindustrin. Till skillnad från de tyska myndigheterna som lagt fram en stor mängd tillförlitliga historiska uppgifter till stöd för sina beräkningar, har de italienska myndigheterna inte kunnat lägga fram några som helst bevis för att garantiordningen sannolikt kommer att vara självfinansierande ⁽⁶⁾.
- (38) Kommissionen har därför låtit de italienska myndigheterna ta del av en icke-konfidentiell version av beslutet om de tyska garantiordningarna. Till följd av en begäran från Italien om mer utförliga upplysningar, eventuellt direkt från de tyska myndigheterna, översände kommissionen de uppgifter som behövdes för att de italienska myndigheterna och deras externa rådgivare skulle kunna kontakta de tyska myndigheterna och deras externa rådgivare.
- ii) Otillräcklig spridning av riskerna
- (39) Kommissionen anser vidare att den riskbedömning som ligger till grund för fonden är orealistisk och att det därför inte är säkert att den kommer att vara självfinansierande.
- (40) De uppgifter som kommissionen förfogar över visar att det inom sektorn för lån till varvsindustrin är möjligt att beräkna och sätta ett pris på de enskilda riskerna och att det finns en fungerande marknad för slutfinansieringsgarantier. Därför förefaller det inte troligt att en garantiordning med samma premie för alla stödmottagare (om man förutsätter att den verkar enligt samma villkor och begränsningar som andra aktörer på marknaden) kan vara självfinansierande. Stödmottagare vars riskprofil är lägre än genomsnittet kan alltid hitta en aktör som är villig att ställa en garanti till ett lägre pris än genomsnittspriset. Utom i de fall då garantiordningar av det aktuella slaget är obligatoriska förefaller de endast vara avsedda att täcka risker över genomsnittet och förefaller därför knappast kunna vara självfinansierande.
- (41) De uppgifter som lämnats in visar att Italiens garantiordning till förmån för varvsindustrin bygger på en fast premie och att ordningen inte är obligatorisk. Samtidigt visar de uppgifter som lämnats in av Italien att det är möjligt att beräkna de enskilda riskerna (och att det finns en marknad för sådana garantier). På grundval av ovanstående kan det konstateras att det är osannolikt att den aktuella garantiordningen med sin fasta premie kan förväntas bli självfinansierande.
- (42) Som redan angivits erbjöd de italienska myndigheterna i sin skrivelse av den 3 juni 2004 att införa ett system med differentierade premier beroende på riskprofil. Erbjudandet har emellertid inte lett till några konkreta förslag. Det nya systemet beskrivs i övergripande drag i skrivelserna, men kommissionen har inte fått några ytterligare uppgifter om hur systemet är tänkt att fungera och detta trots att de italienska myndigheterna torde vara medvetna om att premieaspekten är av avgörande betydelse för kommissionens beslut.
- (43) Under alla omständigheter gäller att även om det föreslagna systemet skulle anses vara tillräckligt för att säkra en realistisk riskbedömning, visar de låga premierna (se ovan) att åtgärden skulle kunna innebära en ekonomisk fördel för de stödmottagande varven.
- iii) Täckning av administrativa kostnader
- (44) De italienska myndigheterna har inte inkommit med några tillförlitliga eller detaljerade beräkningar av de administrativa kostnaderna för planering, upprättande och förvaltning av fonden och de har inte heller gjort något för att åtgärda bristen, trots att kommissionen påpekade detta redan i sitt beslut om att inleda förfarandet.
- (45) Kommissionen anser vidare att eftersom det finns en risk för att de premier som kommer att erläggas inte är tillräckliga för att täcka alla förluster på grund av uteblivna betalningar, så är risken för att de administrativa kostnaderna inte kommer att kunna täckas desto större.
- (46) Slutligen har de italienska myndigheterna meddelat kommissionen att den aktuella lagen föreskriver ett anslag på 258 228 449,54 euro (500 miljarder ITL), som också öronmärks i statens budget, för fondens verksamhet. Anslaget förväntas inte ge någon avkastning.
- iv) Slutsatser
- (47) Avslutningsvis kan det konstateras att den premie alternativt de premier som föreslås av de italienska myndigheterna inte är tillräckliga för att säkra att ordningen är självfinansierande och inte heller för att täcka de administrativa kostnaderna. De villkor som anges för garantiordningen förefaller vidare inte bygga på någon realistisk riskbedömning. Dessutom uppfyller ordningen inte kriterierna för en privat investerare.

⁽⁶⁾ Det bör påpekas att marknaden för varvsindustrin förefaller vara världsomfattande och att marknaden för lån till varvsindustrin förefaller omfatta hela EU. Trots att de tyska garantiordningarna inte berörde Italien är det möjligt att dra viktiga slutsatser som kan tillämpas i det aktuella ärendet.

(48) Mot bakgrund av ovanstående anser kommissionen att den aktuella åtgärden kan innebära en ekonomisk fördel för stödmottagarna.

b) *Statliga medel och selektivitet*

(49) Den aktuella åtgärden innebär användning av statliga medel då det är fråga om statliga garantier och anslagen kommer från statskassan. De statliga garantierna innebär en risk för förlust av statliga medel då staten täcker en ekonomisk risk och inte begär en tillräcklig motprestation från stödmottagarna.

(50) Dessutom är det tydligt att åtgärden är selektiv då den bara omfattar rederier som har för avsikt att låta konstruera eller bygga om fartyg vid italienska varv (och som uppfyller de kriterier som fastställts i den italienska lagstiftningen).

c) *Snedvridning av konkurrensen och påverkan på handeln*

(51) Den ekonomiska fördel som fonden ger vissa företag innebär i sig en risk för snedvridning av konkurrensen då de aktuella företagen tack vare de statliga garantierna kan få tillträde till vissa verksamhetsområden, som de annars inte hade kunnat ge sig in på. De faktum att det beviljas statliga garantier utan krav på lämplig motprestation från stödmottagarna kan ge dessa och den italienska varvsindustrin i stort en konkurrensfördel i förhållande till annan varvsindustri, både inom och utanför EU, som inte ges några sådana fördelar.

(52) Det förekommer omfattande handel inom gemenskapen inom den aktuella sektorn som i sin tur tillhör en världsomfattande marknad. Det finns därför en risk för att den aktuella åtgärden påverkar handeln mellan medlemsstaterna.

(53) Den aktuella ordningen uppfyller villkoren i artikel 87.1 och utgör således statligt stöd i den mening som avses i fördraget.

2. Förenlighet med den gemensamma marknaden

(54) I artikel 87.2 och 3 anges på vilka villkor ett stöd är eller kan anses förenligt med den gemensamma marknaden. I artikel 89 anges att rådet får med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europa-

parlamentet besluta vilka slag av stödordningar som skall betraktas som förenliga med den gemensamma marknaden.

(55) Vid tiden för anmälan omfattades stöd till varvsindustrin av rådets förordning (EG) nr 1540/98 av den 29 juni 1998 om fastställande av nya regler för stöd till varvsindustrin ⁽⁷⁾. Enligt den förordningen får stöd till varvsindustrin endast beviljas på de villkor och för de ändamål som anges i förordningen. Vidare får det inte beviljas driftsstöd inom varvsindustrin för avtal som ingåtts efter den 31 december 2000.

(56) Från och med den 1 januari 2004 tillämpas rambestämmelserna för statligt stöd till varvsindustrin ⁽⁸⁾ och enligt dessa är driftsstöd till varvsindustrin förbjudet. Därför är det endast stöd som uppfyller villkoren i rambestämmelserna och som beviljas för de ändamål som anges däri som kan godkännas.

(57) Enligt domstolens rättspraxis ⁽⁹⁾ och om inget annat anges i eventuella övergångsbestämmelser skall statliga stöd bedömas på grundval av de bestämmelser som är i kraft vid den tidpunkt då beslut fattas om huruvida de är förenliga eller inte. I det aktuella ärendet skall stödet därför bedömas mot bakgrund av rambestämmelserna för statligt stöd till varvsindustrin.

(58) Beslutet om att inleda förfarandet togs vid en tidpunkt då förordning (EG) nr 1540/98 fortfarande var i kraft och den förordningen är således också en rättslig grund för det här beslutet. Det är emellertid inte nödvändigt att inleda ett nytt förfarande i ett ärende där det finns två rättsliga grunder om dessa inte skiljer sig åt i någon väsentlig utsträckning. Det villkoret uppfylls i det aktuella ärendet ⁽¹⁰⁾.

(59) I enlighet med rambestämmelserna för statligt stöd till varvsindustrin och rådets förordning (EG) nr 1540/98 är det i det aktuella ärendet fråga om direkta eller indirekta finansieringsåtgärder till företag som utför nybyggnad, reparation eller ombyggnad av fartyg, särskilt kreditfaciliteter, garantier och skattelättnader ⁽¹¹⁾.

⁽⁷⁾ EGT L 202, 18.7.1998, s. 1.

⁽⁸⁾ EUT C 317, 30.12.2003, s. 11.

⁽⁹⁾ Se Förstainstansrättens dom av den 18 november i mål T-176/01, Ferriere Nord SpA mot kommissionen, särskilt punkterna 134–140.

⁽¹⁰⁾ Se mål T-176/01, punkt 74–82.

⁽¹¹⁾ Se artikel 2.2 i rådets förordning (EG) nr 1540/98 och punkt 11 om bestämmelserna för statligt stöd till varvsindustrin.

- (60) Beträffande ordningens eventuella förenlighet med den gemensamma marknaden kan beslutet att inleda förfarandet motiveras med att det i det aktuella ärendet är fråga om driftsstöd, vilket är oförenligt med den gemensamma marknaden enligt rådets förordning (EG) nr 1540/98 av den 1 januari 2001⁽¹²⁾. Förbudet mot driftsstöd finns även i rambestämmelserna för statligt stöd till varvsindustrin.
- (61) I beslutet om att inleda förfarandet anges det också att garantiordningen eventuellt skulle kunna bedömas mot bakgrund av OECD-överenskommelsen om exportkrediter för fartyg⁽¹³⁾. I beslutet slogs det emellertid fast att trots att OECD-överenskommelsen och sektorsöverenskommelsen innehåller bestämmelser om garantier så skulle överenskommelsens bestämmelser om lägsta referenspremie inte vara tillämpliga då de inte granskats på nytt av parterna i sektorsöverenskommelsen⁽¹⁴⁾. Detta gäller fortfarande.
- (62) Däremot har ingen bedömning gjorts på grundval av övriga bestämmelser i rådets förordning (EG) nr 1540/98 då det är uppenbart att det varken är fråga om nedläggningsstöd, undsättningsstöd, omstruktureringssstöd eller investeringsstöd för innovationer, forskning och utveckling eller miljöskydd. Det är dessutom tydligt att stödet inte heller kan betraktas som stöd för att främja dessa mål, inte ens mot bakgrund av rambestämmelserna som i viss mån skiljer sig från förordningen. Analogt är det uppenbart att stödet inte syftar till att uppfylla andra horisontella mål som att främja utbildning, sysselsättning eller små och medelstora företag, vilka kan godkännas enligt rambestämmelserna.
- (63) Det bör också påpekas att de italienska myndigheterna aldrig begärt att stödet skulle betraktas som förenligt. De har således aldrig lämnat in några uppgifter till kommissionen som skulle kunna användas för att avgöra om stödet omfattas av något av undantagen från det allmänna förbudet i artikel 87.1 i fördraget.
- (64) Mot bakgrund av ovanstående anser kommissionen att det i det aktuella ärendet inte är möjligt att tillämpa

något av undantagen från förbudet mot statligt stöd till varvsindustrin och att den aktuella åtgärden, som är ett klockrent exempel på statligt stöd, är oförenlig med den gemensamma marknaden.

VI. SLUTSATS

- (65) Mot bakgrund av ovanstående drar kommissionen slutsatsen att den aktuella stödordningen, dvs. särskilda garantifonden för lån till varvsindustrin, utgör statligt stöd och är oförenlig med den gemensamma marknaden.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det statliga stöd som Italien planerar att genomföra till förmån för varvsindustrin på grundval av artikel 5 i lag nr 261 av den 31 juli 1997, som ändrats enligt artikel 1 i lag nr 413 av den 30 november 1998 och som införlivats med det ministerdecret som utfärdades av ekonomiministeriet den 14 december 2000, är oförenligt med den gemensamma marknaden.

Detta stöd får därför inte genomföras.

Artikel 2

Italien skall inom två månader från delgivningen av detta beslut underrätta kommissionen om vilka åtgärder som har vidtagits för att följa beslutet.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Republiken Italien.

Utfärdat i Bryssel den 6 april 2005.

På kommissionens vägnar

Neelie KROES

Ledamot av kommissionen

⁽¹²⁾ Se artikel 3.1 i rådets förordning (EG) nr 1540/98.

⁽¹³⁾ Se artikel 3.2 i rådets förordning (EG) nr 1540/98.

⁽¹⁴⁾ Se punkt 23 i rambestämmelserna där det hänvisas till de OECD-överenskommelser som anges i beslutet om att inleda förfarandet.

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 4 september 2006

om fastställande av en klassindelning för vissa byggprodukters prestanda vid utvändig brandpåverkan när det gäller dubbelsidigt metallklädda sandwichpaneler för tak

[delgivet med nr K(2006) 3883]

(Text av betydelse för EES)

(2006/600/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 89/106/EEG av den 21 december 1988, om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om byggprodukter ⁽¹⁾, särskilt artikel 20.2, och

av följande skäl:

- (1) För att tillåta olika skyddsnivåer för byggnadsverk nationellt, regionalt och lokalt kan man enligt direktiv 89/106/EEG faställa en klassindelning i tillämpningsdokumenten av produkternas prestanda för varje väsentligt krav. Dessa dokument har offentliggjorts som kommissionens meddelande om tillämpningsdokumenten till rådets direktiv 89/106/EEG ⁽²⁾.
- (2) När det gäller det väsentliga brandsäkerhetskravet förtecknas i tillämpningsdokument nr 2 en sammanhängande uppsättning åtgärder som tillsammans utgör den brandsäkerhetsstrategi som medlemsstaterna kan vidareutveckla på olika sätt.
- (3) I tillämpningsdokument nr 2 beskrivs en av dessa åtgärder som att man begränsar uppkomst och utbredning av brand och rök till ett bestämt område genom att begränsa byggprodukternas potentiella bidrag till att en brand kan utvecklas fullt ut.
- (4) Graden av begränsning kan endast uttryckas som grader av reaktion vid brandpåverkan för byggprodukterna vid slutanvändning.

(5) Som en harmoniserad lösning antogs ett klassningssystem genom kommissionens beslut 2001/671/EG av den 21 augusti 2001 om genomförande av rådets direktiv 89/106/EEG när det gäller klassificering av prestanda vid utvändig brandpåverkan hos tak och taktäckningsmaterial ⁽³⁾.

(6) När det gäller vissa byggprodukter är det nödvändigt att använda den klassificering som fastställs i beslut 2001/671/EG.

(7) Prestandan vid utvändig brandpåverkan hos vissa tak och taktäckningsmaterial som omfattas av klassificeringen enligt beslut 2001/671/EG är så väl fastlagd och välkänd att brandskyddsmyndigheterna i medlemsstaterna inte kräver provning av denna särskilda påverkan.

(8) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från ständiga byggkommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De produkter och material som uppfyller samtliga krav när det gäller prestanda vid utvändig brandpåverkan och som inte omfattas av ytterligare krav på provning anges i bilagan.

Artikel 2

De särskilda klasser som skall tillämpas för olika byggprodukter och som ingår i klassificeringen av prestanda vid utvändig brandpåverkan som antagits i beslut 2001/671/EG anges i bilagan till det här beslutet.

⁽¹⁾ EGT L 40, 11.2.1989, s. 12. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1882/2003 (EUT L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ EGT C 62, 28.2.1994, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 235, 4.9.2001, s. 20.

Artikel 3

Byggprodukterna skall bedömas med hänsyn till slutanvändning, när det är relevant.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 4 september 2006.

På kommissionens vägnar
Günter VERHEUGEN
Vice ordförande

BILAGA

Tabellen i denna bilaga innehåller en förteckning över de byggprodukter som uppfyller samtliga krav när det gäller prestanda vid utvändigt brandpåverkan utan någon ytterligare provning.

Tabell

KLASSER FÖR PRESTANDA VID UTVÄNDIG BRANDPÅVERKAN FÖR DUBBELSIDIGT METALLKLÄDDA SANDWICHPANELER FÖR TAK

Produkt ⁽¹⁾	Produktbeskrivning	Kärnmaterial med minsta densitet	Klass ⁽²⁾
Sandwichpaneler för tak klädda med stål, rostfritt stål eller aluminium	I enlighet med EN 14509 ⁽¹⁾	PUR 35 kg/m ³ eller	B _{roof} (t1)
		MU (lameller) 80 kg/m ³ eller	B _{roof} (t2)
		MU (skivor i full bredd) 110 kg/m ³	B _{roof} (t3)

⁽¹⁾ Paneler med ett profilerat yttre metallskikt bestående av

- ett minst 0,4 mm tjockt täcksikt av stål och rostfritt stål,
- ett minst 0,9 mm tjockt täcksikt av aluminium,
- vid varje längsgående fog mellan två paneler, en överlappning av det yttre metallskiktet över profiltoppen på minst 15 mm ner över andra sidan av profiltoppen eller en täckplåt av metall över hela den sammanfogade profiltoppen eller en upphöjd metallfals längs fogen,
- vid varje tvärgående fog mellan två paneler, en överlappning av det yttre metallskiktet på minst 75 mm,
- en skyddande beläggning bestående av en PVC-färg, som påförs flytande och som har en nominell tjocklek i torrt tillstånd på högst 0,200 mm, en PCS på högst 8,0 MJ/m² och en högsta torrmasa på 300 g/m², eller någon annan tunn färgbeläggning som inte har större tjocklek än vad som anges ovan
- en lägsta klass D-s3, d0, utan kantskydd i enlighet med EN 13501-1 när det gäller reaktion vid brandpåverkan.

⁽²⁾ Klass i enlighet med tabell 1 i bilagan till beslut 2001/671/EG.

Använda symboler: PUR = polyuretan; MU = mineralull; PVC = polyvinylklorid; PCS = kalorimetriskt värmevärde.

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 5 september 2006

om nödgärder avseende den icke-godkända genetiskt modifierade organismen "LL RICE 601" i risprodukter

[delgivet med nr K(2006) 3932]

(Text av betydelse för EES)

(2006/601/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet⁽¹⁾, särskilt artikel 53.2 andra stycket, och

av följande skäl:

(1) I artiklarna 4.2 och 16.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 av den 22 september 2003 om genetiskt modifierade livsmedel och foder⁽²⁾ fastställs att genetiskt modifierade livsmedel och foder inte får släppas ut på gemenskapsmarknaden annat än om de omfattas av ett godkännande som beviljats i enlighet med den förordningen. I artiklarna 4.3 och 16.3 i samma förordning anges att genetiskt modifierade livsmedel och foder får godkännas endast om det på ett godtagbart sätt har visats att de inte har negativa effekter på människors eller djurs hälsa eller för miljön, att de inte vilseleder konsumenten eller användaren och att de inte avviker så mycket från de livsmedel eller foder som de är avsedda att ersätta att en normal konsumtion av dem skulle vara näringsmässigt ofördelaktigt för djur eller människor.

(2) Den 18 augusti 2006 underrättade de amerikanska myndigheterna kommissionen om att risprodukter kontaminerade med det genetiskt modifierade riset "LL RICE 601" (nedan kallade "de kontaminerade produkterna"), vilket inte har godkänts för utsläppande på marknaden i gemenskapen, hade funnits i risprover som tagits på den amerikanska marknaden från långkornigt ris från 2005 års skörd. Bayer Crop Science, som är det företag som tagit fram det genetiskt modifierade riset "LL RICE 601", underrättade de amerikanska myndigheterna om de kontaminerade produkterna den 31 juli 2006. Senare under-

rättade de amerikanska myndigheterna kommissionen om att det ännu inte är känt i vilken omfattning distributionskedjan har kontaminerats och att det för närvarande inte föreligger några uppgifter om eventuell kontaminering av produkter som exporterats till gemenskapen. Myndigheterna underrättade dessutom kommissionen om att dessa produkter inte heller fick släppas ut på den amerikanska marknaden.

(3) Utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter att genomföra kontroller bör det för de åtgärder som antas med anledning av den förmodade importen av kontaminerade produkter finnas en gemensam helhetsstrategi som möjliggör snabba och konkreta insatser och motverkar att situationen hanteras olika i olika medlemsstater.

(4) Genom artikel 53 i förordning (EG) nr 178/2002 ges möjlighet att inom gemenskapen vidta lämpliga nödgärder för livsmedel och foder som importerats från ett tredjeländ i syfte att skydda människors hälsa, djurs hälsa eller miljön, om risken inte kan undanröjas i tillfredsställande grad genom åtgärder som vidtas av de berörda medlemsstaterna.

(5) Eftersom det genetiskt modifierade riset "LL RICE 601" inte godkänts enligt gemenskapslagstiftningen och med tanke på den risk som kan vara förbunden med produkter som inte har godkänts enligt förordning (EG) nr 1829/2003, som beaktar den försiktighetsprincip som fastställs i artikel 7 i förordning (EG) nr 178/2002, är det lämpligt att vidta nödgärder för att förhindra att de kontaminerade produkterna släpps ut på gemenskapsmarknaden.

(6) Enligt de allmänna kraven i förordning (EG) nr 178/2002 har livsmedels- och foderföretagare det primära juridiska ansvaret för att i sina respektive företag se till och kontrollera att livsmedel och foder uppfyller kraven i livsmedelslagstiftningen. Det är därför det företag som först släppte ut livsmedel och foder på marknaden som bör vara skyldigt att bevisa att de inte innehåller de kontaminerade produkterna. De åtgärder som fastställs i detta beslut bör därför medföra att sändningar med särskilda produkter med ursprung i Förenta staterna får släppas ut på marknaden endast om sändningen åtföljs av en analysrapport som visar att produkterna inte är kontaminerade med "LL RICE 601". Analysrapporten bör vara utfärdad av ett ackrediterat laboratorium enligt internationellt erkända standarder.

⁽¹⁾ EGT L 31, 1.2.2002, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 575/2006 (EUT L 100, 8.4.2006, s. 3).

⁽²⁾ EUT L 268, 18.10.2003, s. 1.

- (7) För att underlätta kontrollerna bör de genetiskt modifierade livsmedel och foder som släpps ut på marknaden genomgå en validerad detektionsmetod. Bayer Crop Science har ombetts tillhandahålla detektionsmetoder för "LL RICE 601" samt kontrollprover. Företaget har tillhandahållit två metoder som har validerats av *Grain Inspection, Packers and Stockyards Administration* (GIPSA) vid Förenta staternas jordbruksministerium i samarbete med det referenslaboratorium på gemenskapsnivå som avses i artikel 32 i förordning (EG) nr 1829/2003.
- (8) De åtgärder som fastställs i detta beslut måste stå i proportion till målet och får inte begränsa handeln mer än vad som är nödvändigt och de bör därför endast omfatta de produkter som sannolikt är kontaminerade med "LL RICE 601" och som enligt uppgifter har importerats till gemenskapen från Förenta staterna.
- (9) Trots påstötningar från kommissionen har de amerikanska myndigheterna inte kunnat garantera att risprodukter som importerats från Förenta staterna inte innehåller "LL RICE 601".
- (10) Vad gäller foder- eller livsmedelsprodukter som inte omfattas av åtgärderna i detta beslut bör medlemsstaterna kontrollera om dessa produkter har kontaminerats med "LL RICE 601". Med utgångspunkt i medlemsstaternas uppgifter kommer kommissionen att ta ställning till om det finns behov för ytterligare lämpliga åtgärder.
- (11) Kommissionens beslut 2006/578/EG av den 23 augusti 2006 om nötdåtgärder avseende den icke-godkända genetiskt modifierade organismen "LL RICE 601" i risprodukter ⁽¹⁾ antogs för att tillfälligt förbjuda utsläppande av kontaminerade produkter på marknaden.
- (12) Dessa tillfälliga åtgärder bör bekräftas.
- (13) Beslut 2006/578/EG bör därför upphävas och ersättas.
- (14) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut bör inom sex månader tas upp till omprövning och bedömning av om de fortfarande är nödvändiga.
- (15) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

⁽¹⁾ EUT L 230, 24.8.2006, s. 8.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Tillämpningsområde

Detta beslut skall tillämpas på följande produkter med ursprung i Förenta staterna:

Produkt	KN-nummer
Skalat ris (råris), ångbehandlat, långkornigt (Long A)	1006 20 15
Skalat ris (råris), ångbehandlat, långkornigt (Long B)	1006 20 17
Skalat ris (råris), långkornigt (Long A)	1006 20 96
Skalat ris (råris), långkornigt (Long B)	1006 20 98
Delvis slipat ris, ångbehandlat, långkornigt (Long A)	1006 30 25
Delvis slipat ris, ångbehandlat, långkornigt (Long B)	1006 30 27
Delvis slipat ris, långkornigt (Long A)	1006 30 46
Delvis slipat ris, långkornigt (Long B)	1006 30 48
Helt slipat ris, ångbehandlat, långkornigt (Long A)	1006 30 65
Helt slipat ris, ångbehandlat, långkornigt (Long B)	1006 30 67
Helt slipat ris, långkornigt (Long A)	1006 30 96
Helt slipat ris, långkornigt (Long B)	1006 30 98
Brutet ris (om det inte intygas vara fritt från långkornigt ris)	1006 40 00

Artikel 2

Villkor för första utsläppandet på marknaden

Medlemsstaterna skall tillåta att de produkter som avses i artikel 1 släpps ut på marknaden för första gången endast om sändningen åtföljs av en analysrapport i original, grundad på en lämplig och validerad detektionsmetod för det genetiskt modifierade riset "LL RICE 601" och utfärdad av ett ackrediterat laboratorium, som styrker att produkten inte innehåller det genetiskt modifierade riset "LL RICE 601".

Om en sändning sådana produkter som avses i artikel 1 delas upp, skall en vidimerad kopia av analysrapporten åtfölja varje del av den uppdelade sändningen.

Om det inte finns någon analysrapport enligt punkt 1 skall det företag som är etablerat i gemenskapen och som släppte ut produkten på marknaden första gången låta testa de produkter som avses i artikel 1 för att visa att de inte innehåller det genetiskt modifierade riset "LL RICE 601". Innan analysrapporten färdigställts får sändningen inte släppas ut på gemenskapsmarknaden.

Medlemsstaterna skall informera kommissionen om positiva (oacceptabla) resultat genom systemet för snabb varning för livsmedel och foder.

Artikel 3

Andra kontrollåtgärder

Medlemsstaterna skall vidta lämpliga åtgärder, bl.a. stickprov och analyser, med avseende på sådana produkter i artikel 1 som redan finns på marknaden, i syfte att kontrollera att de inte innehåller det genetiskt modifierade riset "LL RICE 601". De skall informera kommissionen om positiva (oacceptabla) resultat genom systemet för snabb varning för livsmedel och foder.

Artikel 4

Kontaminerade sändningar

Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som krävs för att se till att de produkter som avses i artikel 1 och som visar sig innehålla det genetiskt modifierade riset "LL RICE 601" inte släpps ut på marknaden.

Artikel 5

Kostnadstäckning

Medlemsstaterna skall se till att de företag som först släppte ut produkten på marknaden står för de kostnader som uppstår i samband med tillämpningen av artiklarna 2 och 4.

Artikel 6

Översyn av åtgärderna

De åtgärder som föreskrivs i detta beslut skall ses över senast den 28 februari 2007.

Artikel 7

Upphävande

Beslut 2006/578/EG skall upphöra att gälla.

Artikel 8

Adressater

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 5 september 2006.

På kommissionens vägnar

Markos KYPRIANOU

Ledamot av kommissionen